

هشدار!

«... دعواهای ما دعوای نیست که برای خدا باشد
... همه ما از گوشمن بیرون کنیم که دعوای ما
برای خدا است ما برای مصالح اسلامی دعوا
می کنیم ... دعوای من و شما و همه کسانی که
دعوایی کنند همه برای خودشان است...»

امام خمینی (ره) - صحیفه امام، جلد ۱۶ صفحه ۴۷۹

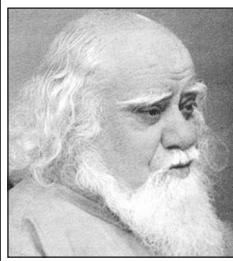
سیاسی، اجتماعی، فرهنگی

۱۰۰ تومان

سال سی ام - شماره ۱۳۷۱ - نیمه اول آذر ماه ۱۳۸۸

شرط اصلی تحول یک
جامعه و عامل محرك
تاریخ از دیدگاه سید
جمال الدین حسینی

توضیح مهم استاد علامه
محمد رضا حکیمی
درباره عدم پذیرش
جایزه جشنواره فارابی

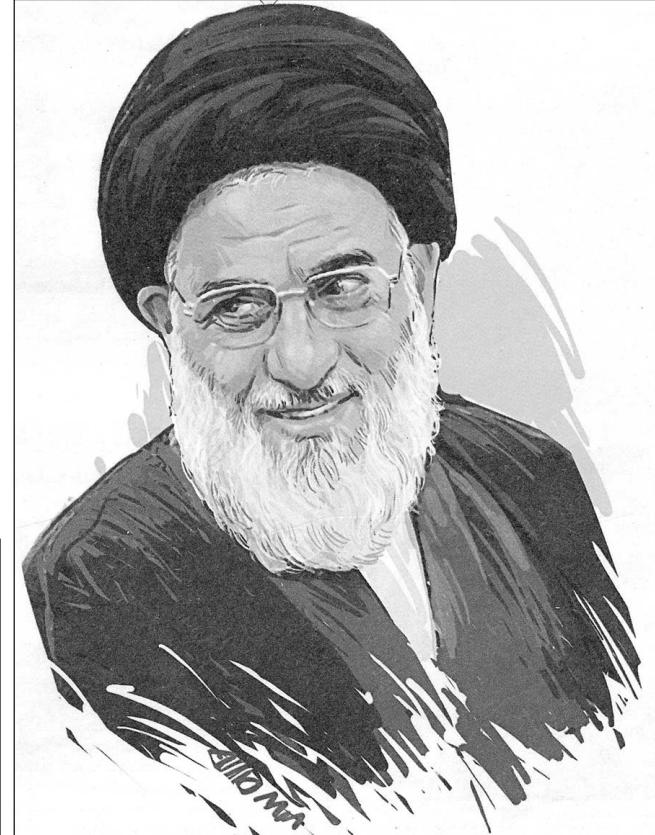
آیت الله جوادی آملی:
مراکز پژوهشی در
مدار خلقت‌شناسی
کوشش کنند

آیت الله هاشمی شاهرودی در گفت و گو با
پایگاه اطلاع رسانی جماران:

بازداشت انفرادی خلاف است

همراه با جایزه حکمت سینوی

آیت الله جوادی آملی جایزه فلسفی بوعلی سینا،
حجه الاسلام والملمین سیدهادی خسرو شاهی
جایزه مفاخر بوعلی سینا، دکتر علی اکبر ولایتی جایزه
پژوهشی بوعلی سینا، دکتر میکلوس ماروت جایزه ابن
سینا پژوهی و دکتر سیدحسین نصر جایزه حکمتانه
بوعلی سینا دریافت کردند.

۱۴ میلیون دلار جایزه برای روشن شدن سرنوشت امام موسی صدر

آیت الله سید اسماعیل صدرف جانشین مرحوم آیت الله العظمی میرزا حسن شیرازی و مرجع زمان خود، و جد مادری ایشان مرحوم آیت الله العظمی حاج آقا حسین قمی، جانشین مرحوم آیت الله العظمی سید ابوالحسن اصفهانی و رهبر قیام مردم مشهد علیه رضاخان بود. امام موسی صدر در اوخر سال ۱۳۳۸ و به دنبال توصیه های حضرات آیات بروجردی، حکیم و شیخ مرتضی آل یاسین، وصیت مرحوم آیت الله سید عبدالحسین شرف الدین رهبر متوفی شیعیان لبنان را لبیک گفت و به عنوان جانشین آن مرحوم، سرطمن مادری خود ایران را به سوی لبنان ترک نمود. امام موسی صدر در سوم شهریور سال ۱۳۵۷ و در آخرین مرحله از سفر دوره ای خود به کشورهای عربی، بنا بر دعوت رسمی عمر قذافی، وارد لیبی گردید و در روز ۹ شهریور ربوه شد. دستگاه های قضایی دولت های لبنان و ایتالیا و هم چنین تحقیقات انجام شده از سوی واتیکان، ادعای رژیم لیبی مبنی بر خروج امام از آن کشور و ورود ایشان به رم (پایتخت ایتالیا) را رسمی تکذیب نموده اند. مجموعه اطلاعات آشکار و پنهانی که طی دو دهه پیش به دست آمده است، تماماً دال بر آن هستند که امام موسی صدر، هرگز خاک لیبی را ترک نگفته است و دولت لیبی و شخص عمر قذافی، متهم اصلی این پرونده به شمار می آیند.

خواهر امام موسی صدر از پیگیری قضایی پرونده برادرش دردادگاه بین المللی خبر داد

بنیاد جهانی پیگیری پرونده امام موسی صدر، با راه اندازی یک سایت اینترنتی با نام ۱۴ میلیون (www.۱۴۰۰۰۰۰.com) اعلام آمادگی کرد است، به هر گونه خبر موثق و دقیق که به روشن شدن سرنوشت پرونده امام موسی صدر کمک نماید، جایزه بدهد. به گزارش "شیعه نیوز"، این بنیاد خود را یک بنیاد غیرانتفاعی معرفی کرده و ابراز داشته به هیچ سازمان سیاسی و دولتی وابستگی ندارد و تنها یک بنیاد خیریه می باشد. این بنیاد هم چنین اعلام داشته است که این حرکت، اولین اقدام عملی در این خصوص می باشد و در آینده، اقدامات دیگری رانیز در دستور کار خود قرار خواهد داد. این سایت هم اکنون به زبان فارسی می باشد و در آینده نزدیک، به زبان های انگلیسی و عربی به فعالیت خواهد پرداخت. بنیاد جهانی پیگیری پرونده امام موسی صدر از همه آزادی خواهان خواسته است با فشار بر دولت لیبی، این دولت را وارد به ادای توضیح در خصوص ریووده شدن امام موسی نمایند. شایان ذکر است: امام موسی صدر، در روز ۱۴ خرداد سال ۱۳۰۷ هجری شمسی در شهر مقدس قم دیده به جهان گشود. پدر ایشان مرحوم آیت الله العظمی سید صدرالدین صدر، جانشین مرحوم آیت الله العظمی حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی، مؤسس حوزه علمیه قم و از مراجع بزرگ زمان خود بود. جد پدری ایشان مرحوم

وی در دیدار خود با برنار کوشنر وزیر خارجه فرانسه، تصویر کامل حقوقی درباره روند پیگیری قضایی پرونده امام موسی صدر در لبنان و احکام صادر شده از سوی دادگاه عالی لبنان درباره دستگیری قذافی و نفر از مقامات لیبی به عنوان عاملان آدم ربایی ارائه کرد. خواهر امام موسی صدر با اشاره به آمادگی کوشنر برای همکاری در پیگیری حقوقی پرونده برادرش گفت: وی یکی از مشاوران خود را مسؤول خانم صدر افزود: قرار است کوشنر در آغاز سال جدید میلادی از بیروت دیدار و از موسسیه امام موسی صدر نیز بازدید کند. خواهر امام موسی صدر گفت: ما از دولت لبنان انتظار داریم که قضیه ریووده شدن امام موسی صدر را به عنوان بنده از بیانه کاری دولت جدید قرار دهد و دستگاه قضایی لبنان نیز موضوع را با خانم صدر افزود: برگزار شد به فرانسه رفته بود. خانم صدر دیدارهایی که در پایتخت فرانسه برای پیگیری آزادی امام موسی صدر در مقبر یونسکو در پاریس بازگشتند. وی به منظور شرکت در همایش موسی صدر، امام گفتمن و آزاد اندیشی که با همت کمیته بزرگداشت امام موسی صدر در مقبر یونسکو در پاریس بازگشتند. خانم صدر دیدارهایی که در پایتخت فرانسه برای پیگیری آزادی امام موسی صدر و همراهانش از زندان های لیبی انجام شده بود را ثمر بخش خواند.

همراه با جایزه حکمت سینمایی

فرهنگ و تمدن اسلام و ایران و همچنین سید جمال الدین اسدآبادی اهدا شد. استاد سید هادی خسروشاهی، به سال ۱۳۷۷ ش در تبریز، به دنیا آمد و اجداد وی، جملگی از علمای بزرگ و فقهای نامدار ایران و عراق در دوران خود بوده اند. پدر وی، آیت الله سید مرتضی خسروشاهی از اجله علماء و فقهاء و مراجع صاحب رساله آذربایجان، تحصیل کرده نجف بود و از وی علاوه بر رساله علمیه چاپ شده، و دیگر آثار ایشان کتاب (ثارات الکواکب الی خیارات المکاسب) و کتاب (حدیث الغدیر) در نجف و تبریز و قم، چاپ شده است و ایشان تالیفات دیگری نیز در فقه و اصول و مواضع در چهار جلد دارند که مخطوط و موجود است.

استاد خسروشاهی تحصیلات مقدماتی را در تبریز به پایان رسانید و پس از رحلت والد محترم، ۱۳۳۲ ش و در ۱۶ سالگی، عازم قم شد و در دروس حوزه‌ی فلسفه، تفسیر، فقه و اصول، در حضور استادی چون آیت الله العظمی بروجردی، و بزرگانی دیگر تلمذ نمود و به دریافت اجازاتی در امور حسیبیه (منوط به اذن فقها) به هم چین در مراحل علمی بالاتر اجتهاد و نقل حدیث از علماء و مراجع بزرگ نجف و قم و مشهد نائل آمد. از جمله استادان وی می‌توان از این بزرگان نام برد: آیات عظام: امام خمینی، سید ابوالقاسم خویی، سید شهاب الدین نجفی مرعشی، سید محمد کاظم شریعتمداری، سید محمد هادی میلانی، سید محمد صادق رووحانی و احمد زنجانی، آیت الله میرزا ابوالفضل زاهدی قمی و دیگران ... تألیفات و آثار استاد به زبان فارسی و عربی (علاوه بر صدها موارد در نشریات اسلامی ایران و جهان اسلام) بالغ بر ۸۰ جلد می‌شود که بیش از ۴۰ جلد آنها تاکنون بارها در داخل و خارج کشور تبع شده و بعضی از آنها بیش از ۳۰ بار تجدید چاپ شده است. علاوه بر تألیفات و ترجمه‌های، ۱۲۰ جلد کتاب دیگر نیز با تحقیق، توضیح و یا مقدمه و اشراف ایشان در ایران و ایالات و مصر و ... چاپ و منتشر شده است.

از جمله آثار استاد ترجمه و تحقیق آمام علی صدای عدالت انسانی استاد جرج جرداق در ۵ جلد و سه هزار صفحه است که بیش از ۵۰ بار و در دهها هزار نسخه تاکنون چاپ منتشر شده است... تدوین و تحقیق و نشر مجموعه آثار سید جمال الدین حسینی در ۱۰ جلد و باز دریش از سه هزار صفحه در ایران و مصر، یکی از خدمات ارزشمند استاد است و در واقع این مجموعه، محصول نیم قرن تلاش و کوشش و تحقیق و بررسی درباره این شخصیت بزرگ ایران و کشورهای اسلامی است.

مجموعه حركت‌های اسلامی معاصر در ۲۰

شده. وی، ویژگی بازد درس امام خمینی(ره) را پرورش روح دقت و آزادگی علمی می‌داند و روح حکیمانه بودن دیدگاه‌های امام در دروس حوزه‌ی تأکید می‌نماید.

استاد جوادی املى، در حدود ۲۵ سال از محضر علامه طباطبائی، در علوم نقلی و عقلی بهره بود و در خلوت و جلوت، اینیس این مفسر بزرگ قرآن کریم بود. آیت الله عبدالله جوادی املى، در طول عمر شریف خود، تاکنون خدمات علمی و فرهنگی شایان توجهی را به انجام رسانده است. وی از سالهای نخستین تحصیل، به تدریس در تربیت طلب مبتدی می‌پرداخته است و تا کنون، شاگردان بسیاری را به عالم اسلام تقدیم داشته است. استاد، همواره بر تهذیب نفس در کنار تحصیل پای می‌فرشد و همواره شاگردان خود را به اخلاص در تبلیغ معارف و حیانی و انس هماره با قرآن و روایات سفارش می‌نماید.

از خدمات مهم فرهنگی استاد جوادی املى، تأسیس مؤسسه تحقیقاتی و نشر اسراء در سال ۱۳۷۷ است. مؤسسه اسراء به منظور پژوهش در رشته‌های مختلف علوم اسلامی و پاسخ‌گویی به شبهات موجود در اسلام تأسیس شده است و تاکنون خدمات شایان توجهی را تقديم داشته است.

استاد جوادی املى که از یاران صدیق و از شاگردان مبزر امام خمینی(ره) بود، پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران نیز، آیت الله جوادی در مسؤولیت‌های گوناگونی به انجام وظیفه پرداخت. در سال‌های آغازین انقلاب، با حکم امام خمینی(ره) به ریاست دادگاه انقلاب و حاکمیت شرع منصوب شد و همچنین عضو شورای عالی قضایی بود. استاد جوادی املى، سفرهای گوناگونی به کشورهای مختلف جهان، با نگذشته‌های تبلیغی و سیاسی انجام داده است. یکی از مهمترین سفرهای وی سفر به شوروی سابق برای تسلیم پیام امام خمینی(ره) به گوریاچف، رهبر وقت اتحاد جماهیر شوروی بود که از دید صاحب نظران جهانی، پدیده‌ای بسیار مهم تلقی می‌شد. از دیگر سفرهای املى و بقیه را از مرحوم آیت الله محمد غروی آموخت در روزهای تعطیل هم آمالی "شیخ صدوق" را در محضر آیت الله ضیاء الدین املى می‌خواند. با ورود به تهران، به مدرسه علمیه مردمی رفت و درگاه سطح را در آنجا به پایان برد. از ویژگی‌های مدرسه مردمی این بود که طلاق آن می‌باشد در کنار فراگیری علوم، قرآن نیز تلاوت کنند و سالی دوبار برای بازدید کتاب‌ها جلساتی تشکیل می‌شد. انس با کتابخانه نیز نصیب طلاق علوم می‌شد و توفيق بود تا محصلان با کتاب‌ها خاطی و چالی آشنا شوند. استاد جوادی املى، دروس رسائل و مکاسب را در محضر آیت الله سید عباس فشارکی، آقای شیخ اسماعیل جایلی و آقا شیخ محمد رضا محقق خواند. در فلسفه نیز، شرح منظمه، طبیعتی، اشارات و بخشی از اسفار را نزد حاج شیخ ابوالحسن شعرانی و مقداری از شرح منظمه و شرح اشارات و بخشی از اسفار را در آن خدمت آیت الله حاج میرزا مهدی محی الدین الهی قمشه‌ای که عارفی بی نظیر و صاحبدلی بی بدیل بود فراگرفت. برای آموختن شرح فصوص ای اعرابی (شرح قصری بر فصوص) به محضر آیت الله محمد حسین فاضل تونی رفت و دروس خارج فقه و اصول را نزد مرحوم شیخ محمد تقی املى آموخت، ضمن اینکه در علوم معقول نیز از ایشان بهره‌های فراوان می‌برد.

از دیگر مسؤولیت‌های وی، عضویت در مجلس خبرگان قانون اساسی و نیز عضویت در مجلس خبرگان رهبری در دوره‌های اول و دوم بود. وی همچنین از اعضای جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، پیش و پس از انقلاب اسلامی بوده است و نیز هم اکنون، امامت نماز جمعه شهر مقدس قم را بر عهده دارد. آیت الله جوادی املى، هم اکنون در حوزه علمیه قم به تربیت طلاق می‌پردازد. برخی از آثار استاد عبارتند از: تفسیر تسنیم-که تاکنون ۱۷ جلد آن منتشر شده است/ شرح حکمت متعالیه- در ۹ جلد/ فلسفه صدر/ فلسفه حقوقی پسر. منزلت عقل در هندسه معرفت دینی/ حکمت نظری و عملی در نهجه البلاعه/ علی بن موسی الرضا و الفلسفه الالهی و ...

زنگنه‌نامه حجت الاسلام و المسلمین

سید هادی خسروشاهی جایزه مفاخر جشنواره حکمت سینمایی به درس بزرگان قم، از جمله آیت الله العظمی بروجردی(ره) حضرت امام خمینی(ره)، علامه سید محمد حسین طباطبائی(ره)، آیت الله محقق داماد(ره) و آیت الله میرزا هاشم املى(ره) حاضر

سال تحصیل در تهران و با کسب اجازه از محضر

مرحوم آیت الله حاج شیخ محمد تقی املى، در

نخستین دوره اهدا جایزه بین‌المللی بنیاد علمی و فرهنگی بوعالی سینا، بر پایه اساسنامه

مصطفی هیات امنی این بنیاد و طرح اجرایی شورای راهبردی به پنج برگزیده از

۵ گروه ابن سینا پژوهشی، فلسفی،

پزشکی، حکمتانه و مفاخر نخستین جایزه بین‌المللی بنیاد علمی و فرهنگی بوعالی سینا اهدا شد. به گزارش روابط عمومی و

امور بین‌الملل بنیاد بوعالی سینا، آیت الله جوادی املى به پاس فعالیت‌های بر جسته در پیشرفت فلسفه اسلامی، واجد دریافت

جایزه فلسفی بوعالی سینا، دکتر میکلوس ماروت به پاس فعالیت‌های بر جسته در گستره خارج از

ایران واجد دریافت جایزه ابن سینا پژوهشی، دکتر سید حسین نصر به پاس فعالیت‌های بر جسته در همبستگی دانش

و معنویت برای ارتقاء کیفیت زندگی واجد دریافت جایزه حکمتانه بوعالی سینا و دکtor علی اکبر ولایتی به پاس

فعالیت‌های بر جسته در پیشرفت طب سنتی در ایران واجد دریافت جایزه ابن سینا پژوهشی بوعالی سینا و حجت الاسلام والمسلمین سید هادی خسروشاهی به پاس فعالیت‌های بر جسته در شناخت

بزرگ این حوزه مبارکه، خود سر منشأ خیرات و برکات کثیری برای آن بوده است.

استاد جوادی املى، در دوران تحصیلی خود، با استادان بنامی، انس داشته است. آیت الله جوادی

املى، دروس ادبیات را نزد پدرش و حجت الاسلام، عبدالله اشراقی شیخ احمدی اعتمادی و

برخی دیگر خواند و بخش مهم شرح لمعه را نزد مرحوم آیت الله شیخ عزیز الله طبرسی فراگرفت.

بخش اوامر قوانین را در محضر آیت الله ضیای املى و بقیه را از مرحوم آیت الله محمد غروی آموخت در روزهای تعطیل هم آمالی "شیخ صدوق" را در محضر آیت الله ضیاء الدین املى می‌خواند.

با ورود به تهران، به مدرسه علمیه مردمی رفت و درگاه سطح را در آنجا به پایان برد.

از ویژگی‌های مدرسه مردمی این بود که طلاق آن می‌باشد در روزهای تعطیل هم آمالی شیخ صدوق

را در کنار فراگیری علوم، قرآن نیز تلاوت کنند و سالی دوبار برای بازدید کتاب‌ها جلساتی

تشکیل می‌شد. انس با کتابخانه نیز نصیب طلاق علوم می‌شد و توفيق بود تا محصلان با کتاب‌ها خاطی و خطی و چالی آشنا شوند.

آیت الله عبدالله جوادی املى، در سال ۱۳۳۲ ش در آمل به دنیا آمد. پدر و جدش میرزا ابوالحسن و ملا فتح الله از مبلغان اسلام و

ارادتمندان به آستانه ولایت بودند. وی پس از به پایان رساندن سال ششم ابتدایی، با پیشنهاد پدر وارد حوزه علمیه آمل شد و تا سال ۱۳۲۹ در آن شهر، به تحصیل پرداخت و بخشی از دروس سطح

را در آنجا به پایان برد. پس از آن، به تشویق استاد

خود، مرحوم آقا شیخ شعبانی نوری، عازم نیز تلاوت کنند و سالی دوبار برای این می‌باشد در شیخ صدوق

را در آن شد. اندکی بعد مشهد را ترک گفت و به همراه پدر، رهسپار تهران شد تا در آن

حوزه عظیم در آن روزگار و در محضر بزرگانی همچون آیت الله حاج شیخ محمد تقی املى، به

تحصیل پردازد. با ورود به مدرسه مردمی و قبولی در آزمون رودی آن، استاد به خواندن پذیرفته شد. اندکی بعد مشهد را ترک گفت و به همراه پدر، رهسپار تهران شد تا در آن

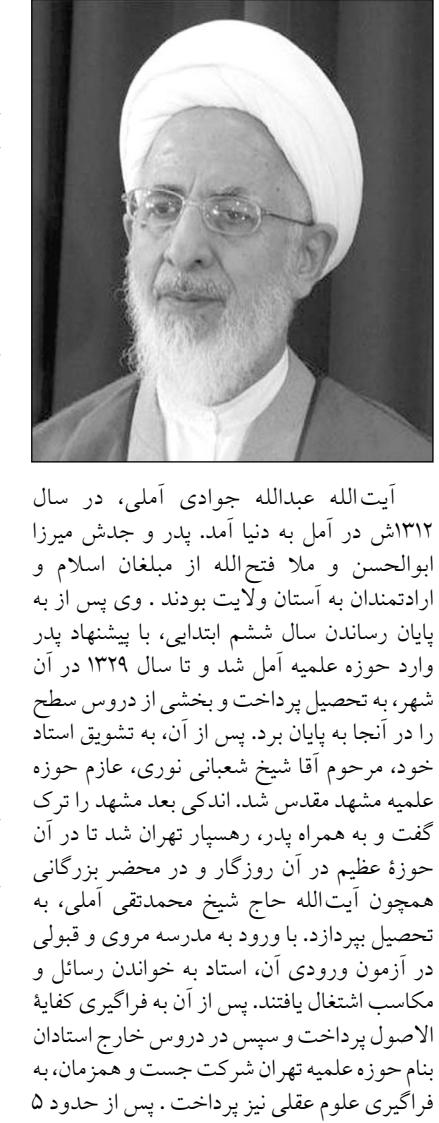
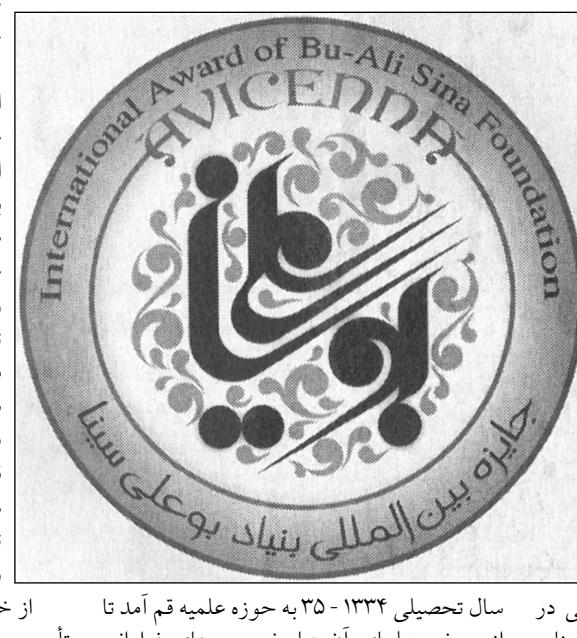
حوزه عظیم در آن روزگار و در محضر بزرگانی همچون آیت الله حاج شیخ محمد تقی املى، به

تحصیل پردازد. با ورود به مدرسه مردمی و قبولی در آزمون رودی آن، استاد به خواندن پذیرفته شد. اندکی بعد مشهد را ترک گفت و به همراه پدر، رهسپار تهران شد تا در آن

حوزه عظیم در آن روزگار و در محضر بزرگانی همچون آیت الله حاج شیخ محمد تقی املى، به

تحصیل پردازد. با ورود به مدرسه مردمی و قبولی در آزمون رودی آن، استاد به خواندن پذیرفته شد. اندکی بعد مشهد را ترک گفت و به همراه پدر، رهسپار تهران شد تا در آن

حوزه عظیم در آن روزگار و در محضر بزرگانی همچون آیت الله حاج شیخ محمد تقی املى، به

ویژه جشنواره حکمت سینمایی

پژوهشگری در هیأت امنی فرهنگستان‌ها / دبیر شورای مرکزی انجمن اسلامی پژوهشکان ایران / مدیر مسئول و صاحب امتیاز مجله بیماری‌های عفونی گرمیسری / عضو شورای عالی نظام پژوهشگری جمهوری اسلامی ایران (از ۱۹ بهمن سال ۱۳۷۰) / رئیس گروه علمی طب سنتی و طب اسلامی فرهنگستان علوم پژوهشگری (از ۱۱ تیرماه ۱۳۷۱) / رئیس هیأت مدیر انجمن متخصصین بیماری‌های عفونی و گرمیسری ایران (از سال ۱۳۷۱)

نماینده فرهنگستان علوم پژوهشگری در هیأت امنی فرهنگستان‌ها (از ۵/۱۸/۷۳) / عضو هیئت تحریره مجله علمی دانشگاه علوم پژوهشگری و خدمات بهداشتی درمانی قزوین / عضو انجمن اسلامی فارغ التحصیلان اروپا، امریکا و اقیانوسیه (از سال ۱۳۷۴) / عضو افتخاری انجمن علمی پیوند اعضاء (از سال ۱۳۷۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری و خدمات بهداشتی و درمانی شهید بهشتی (۷/۴/۲۲۲) / عضو هیأت متحنه و ارزشیابی رشته تخصصی بیماری‌های عفونی و ارزشیابی پژوهشگری تهران (از ۱۳۶۵) / عضو هیأت متحنه وزارت بهداشت درمان و آموزش پژوهشگری (وزارت ۱۳۷۱) / عضو هیأت متحنه و امتحانات برد تخصصی بیماری‌های عفونی و گرمیسری (وزارت بهداشت و درمان آموزش پژوهشگری) (از ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۳) / عضو هیأت متحنه و ارزشیابی رشته فوق تخصصی عفونی اطفال (وزارت بهداشت و درمان آموزش پژوهشگری) (از ۱۳۷۳ تا ۱۳۷۴) / عضو هیأت متحنه و ارزشیابی رشته فوق تخصصی عفونی اطفال و متحنه عضویت در انجمن‌های تخصصی پژوهشگری مجمع‌بین‌المللی / عضو انجمن تاریخ طب / رئیس کنفرانس منطقه‌ای IATL در ماه دسامبر ۱۹۹۵.

تألیفات

- ۱- تاریخی: پویایی فرهنگ و تمدن اسلام و ایران/ ایران و مسئله فلسطین/ بحران تاریخی هویت ایرانی / مقدمه فکری نهضت مشروطیت / تاریخ روابط خارجی ایران در عهد شاه در عهد شاه صفوی / تاریخ روابط خارجی ایران اول صفوی / تاریخ سیاسی جنگ تحالفی عراق علیه جمهوری اسلامی ایران / تاریخ روابط خارجی ایران در دوران ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه.
 - ۲- پژوهشگری: بیماری‌های عفونی / بیماری سل / سل شناسی بالینی / مبانی سل / بیماری‌های عفونی کودکان / مبانی آزمایشگاهی سل / راهنمای مبارزه با سل / گیاه درمانی / مسائل رایج طب اطفال / اپیدمیولوژی و کنترل بیماری‌های شایع در ایران.
 - ۳- ترجمه‌ها: طب کودکان / پدیاتریکس / مبانی طب کودکان نلسون / بیماری‌های عفونی کودکان نلسون ۲۰۰۰ / دستگاه تنفسی کودکان نلسون ۲۰۰۰ / نوزادان نلسون ۲۰۰۰ / بیماری‌های نوزادان نلسون ۲۰۰۰
- زنگینی‌نامه دکتر علی اکبر ولایتی**

سال به اتمام می‌رسد و مرجع بزرگی برای پژوهشگران، متخصصان و دانش پژوهان خواهد بود. پیش از این، یکی از محلات شمیران به عنوان ایشان اینجا شود. دکتر علی اکبر ولایتی در ۴ تیرماه ۱۳۲۴، در رستم آباد، یکی از محلات شمیران به دنیا آمد. پس از گذراندن دوران ابتدایی و دوره نخست دبیرستان در زادگاهش، به دبیرستان را با خذل دپلم طبیعی در سال ۱۳۴۳ در کنکور سراسری دانشگاه‌ها شرکت کرد و پس از کسب رتبه ۴۹ کشوری، برای تحصیل در دوره دوم دبیرستان را با خذل دپلم طبیعی در سال ۱۳۴۴ در سال‌های ۱۳۴۲ کشوری، برای تحصیل در رشته پژوهشگری به دانشگاه تهران رفت. با اتمام دوره دکتری، تخصص اطفال را در مرکز طبی کودکان دانشگاه تهران و فوق تخصص بیماری‌های عفونی می‌شود. از جمله کتاب‌های ایشان می‌توان به این آثار اشاره کرد: مجموعه کامل آثار سید جمال الدین حسینی (در ۹ جلد و ۳۵۰۰ صفحه)، چاپ قاهره، مکتبه الشروق الدولیه (استاد و وزارت خارجی ایران (در ۴۰۰ صفحه) دفاع از سید جمال الدین... (و چند کتاب دیگر)...

ایشان علاوه بر فارسی و ترکی - آذری و استانبولی - و عربی، با زبان انگلیسی و ایتالیایی هم آشنایی دارد و پس از مراجعت به ایران، از ایتیکان، ضمن ادامه اشتغال در وزارت امور خارجی (به عنوان مشاور وزیر) در دانشگاه‌های تهران از جمله دانشکده حقوق و علوم سیاسی و دانشکده روابط بین الملل وزارت امور خارجی و غیره به پرداخت.

آثار پرتعداد ایشان در طول نیم قرن انتشار یافته و مجموعه آثار ایشان در یاره سید جمال الدین اسدآبادی در طول نیم قرن انتشار یافته و سیاری از حقایق را روشن ساخته، مجموعه‌ای بی بدلی از تحقیق تاریخی است. بنیاد علمی و فرهنگی بوعلی سینا با توجه به همین کارنامه پربار، جایزه مشاهیر را به استاد سید جمال الدین خسروشاهی اهدا می‌نماید. این آثار ده‌ها جلد کتاب و صدها مقاله را شامل می‌شود. از جمله کتاب‌های ایشان می‌توان به این آثار اشاره کرد: مجموعه کامل آثار سید جمال الدین حسینی (در ۹ جلد و ۳۵۰۰ صفحه)، چاپ قاهره، مکتبه الشروق الدولیه (استاد و وزارت خارجی ایران (در ۴۰۰ صفحه) دفاع از سید جمال الدین حسینی، نقش سید جمال الدین در بیداری شرق زمین، نامه‌ها و استاد سیاسی سید جمال الدین... (و چند کتاب دیگر)...

دکتر علی اکبر ولایتی، از چهره‌های شناخته شده است. او گرچه در صحنه سیاست در دورانی از بحرانی ترین روزگار میهن اسلامی عهده دار مستولیت بوده است خارجی کشورمان عهده در همه ایام اما به دامنه سائل علمی و فرهنگی در همه ایام توجه داشته است. دکتر ولایتی رئیس گروه طب ستی و اسلامی در فرهنگستان علوم پژوهشگری به همراه یاران صاحب نظرش مصمم بوده تا در تعامل با نهادها و مراکز مرتبط، طب سنتی اسلامی را با تأثیل و تبیین دقیق علمی به حوزه زندگی مردم بازگرداند تا این میراث بی نظیر تاریخی، علمی و تمدنی هم چنان بالنده و پوینده راههای رشد و ارتقای خود را طی کند. حوزه پژوهشگری و طب از شاخص‌های مهم تمدنی ماست. به همت دکتر ولایتی و یارانش در عرصه طب سنتی و معرفی این حوزه از دانش ایرانی و اسلامی، فعالیت‌های مهمی انجام پذیرفته است که ما بسیار عضو هیئت امنی بنياد دایره المعارف اسلامی برای سه دوره عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۹) / عضو هیئت امنی بنياد دایره المعارف اسلامی برای سه دوره عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۰) / عضو هیئت امنی بنياد دایره المعارف اسلامی برای سه دوره عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۰) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۸۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۰) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۹۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۰) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۱۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۰) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۲۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۰) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۳۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۰) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۴۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۰) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۵۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۰) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۶۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۰) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۱) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۲) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۳) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۴) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۵) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۶) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۷) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۸) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۹) / عضو هیأت امنی دانشگاه علوم پژوهشگری فرهنگستان علوم پژوهشگری ایران (از سال ۱۳۷۱) / عضو

ویژه جشنواره حکمت سینمایی

عرفان مانند نظریه وحدت وجود را در نظام فلسفی خویش تلقی کرده بود؛ ولی ساختار نظریات این مکتب، شیوه بیان و نوع استدلال و احتجاج آن، از عرفان تمایز است. به علاوه موضوع حکمت وجود به شرط لای است، حال آنکه موضوع عرفان وجود لا پشرط است.

در دوران قاجار تعالیم عرفان نظری به صورت جدی احیا شد و شروح مهمی درباره متون اصلی این سنت به رشته تحریر درآمد. این احیای عرفان نظری مقارن با احیای تعالیم مکتب ملاصدرا بود و بسیاری از اساتید این دوران هم حکیم بودند و هم عارف، و حال آنکه عرفان همچنان تأثیری عمیق بر فلسفه داشت. نخستین شخصیت بر جسته دوران قاجار در زمینه عرفان که باید در اینجا از او یاد کرد، سید رضی لاریجانی (م ۱۲۷۰ق) است که در حکمت شاگرد ملا علی نوری بود؛ ولی در مورد شجره او در عرفان مطالب چندانی نمی دانیم. گفته اند که او حلال روحانی رفیعی داشت و معاصرانش او را صاحب حال، مالک باطن لقب داده اند. می دانیم که در اصفهان به تدریس فصوص و تمہید القواعد اشتغال داشت و او را مرشد طریقت و همچنین اساتید عرفان نظری می دانسته اند.

همه تین شاگرد سید رضی، آقا محمد رضا قشنهای (م ۱۳۶۵ق) است که بسیاری از صاحب نظران ایرانی در زمینه عرفان، او را ابن عربی ثانی و بر جسته ترین شارح متون عرفانی مانند فصوص از زمان قرونی به بعد، می دانند. آقا محمد رضا در اصفهان تحصیل و بعد از تهران مهاجرت کرد و شاید از این پس تهران به مدت چندین دهه مهمترین مرکز آموزش عرفان نظری شد. او در تهران شاگردان بسیاری هم در حوزه عرفان و هم در حوزه حکمت تربیت کرد. همچنین تعلیقه ها و شروح مهمی بر آثاری چون تمہید القواعد و شرح قیصري بر فصوص و آثار ملاصدرا به رشته تحریر درآورد و رساله های مستقلی نیز تألیف کرد.

یکی از شاگردان بر جسته آقا محمد رضا، میرزا هاشم اشکوری رشتی (م ۱۳۳۲ق)، شارح مصباح الانس بود که سرپرستی حوزه تدریس عرفان را در تهران پس از آقا محمد رضا به عهده گرفت. او نیز استاد حکیمان و عارفان سرشناس قرن گذشته مانند میرزا مهدی آشتینی (م ۱۳۶۹ق)، میرزا احمد آشتینی (م ۱۳۵۹ق)، سید محمد کاظم عصار (م ۱۳۹۶ق) و محمدعلی شاه آبادی (م ۱۳۶۹ق) بود. محمدعلی شاه آبادی شخصیتی مخصوصاً در خور اهمیت است، اما نه فقط به خاطر نوشته های خود او در زمینه عرفان که رشحات البخار از آن جمله است، بلکه به این دلیل که او استاد آیت الله خمینی (ره) در عرفان نظری است. آیت الله خمینی (ره) فصوص را در محضر او بدون حضور هیچ شاگرد دیگری فراگرفت. بسیاری از اندیشه های آیت الله خمینی در تعلیقات، شرح دعای سحر و مصباح الهدایه الى الخلافه والولایه، بیانگر تفاسیر مرحوم شاه آبادی است و او خود برای استاد خود احترام و شان و منزلت والاپی قائل بود.

شهرت و نفوذ سیاسی گسترده آیت الله روح الله خمینی (ره)، منع از آن شده است تا بسیاری از مردم در جهان غرب و حتی در خود جهان اسلام خارج از ایران، آثار عرفانی وی و حتی جایگاه رفیعش در تاریخ متند عرفان نظری را به طور جدی مورد توجه قرار دهند. تردیدی نیست که او در سینه جوانی علاقه مند به عرفان شد و در سالهای بعد نیز که به تحصیل علوم نقلی و حتی حکمت اشتغال داشت، عشق و علاقه شدید وی به عرفان همچنان پابرجای ماند، با آنکه البته او استاد مبرز حکمت متعالیه ملاصدرا هم بود. او

بالاخره پیشنهاد کرسی دائم استادی در دانشگاه جرج واشنگتن به وی داده شد که او هم پذیرفت و تا امروز در همانجاست. فرزندش ولی رضا نصر نیز یکی از شناخته شده ترین صاحب نظران و استادان مسائل خاورمیانه و اسلام است و از اعضای فعال شورای روابط خارجی آمریکا به شمار می رود.

از اثار مهم دکتر نصر اینهاست: جوان مسلمان و دنیای متجدد / معرفت و امر قدسی / اسلام تنگاهای انسان متجدد / تاریخ فلسفه اسلامی (با همکاری هانری کرین)، سه حکیم مسلمان (ابن سینا، ابن عربی و سهروردی)، آموزه های صوفیان از دیروز تا امروز / قلب اسلام (پس از حادثه ۱۱ سپتامبر نوشته شد)، کتابشناسی بیرونی / آرمان ها و واقعیات اسلامی / هنر اسلامی و معنویت / جلال الدین رومی، شاعر و حکیم والامقام ایرانی / مقدمه ای بر اصول جهان شناسی اسلامی / نیاز به علم مقدس / محمد، مرد خدا / مکه مکرمه و مدینه منوره / دین و نظا طبیعت / هنر مقدس در فرنگ ایرانی / سنت عقلانی اسلامی در ایران / معرفت و معنویت / معرفت جاودان / در جستجوی امر قدسی / انظر متفکران مسلمانان درباره طبیعت / علم و تمدن در اسلام / ...

دکتر سید حسین نصر اندیشمند برجسته و پرباری که به زبان انگلیسی در نخستین شماره مجله اطلاعات حکمت و معرفت سال ۱۳۸۴ تحت عنوان "عرفان نظری و تصوف علمی و اهمیت آنها در دوران کنونی"

-trinal Sufism and Their Significance Today) (Theoretical Gnosis and doc نوشته، ضمن یادآوری از بزرگان عرفان و معنویت تشیع، مشخصاً از مقام معنوی بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران حضرت امام خمینی (ره) یاد کرد و در نگرشی عرفانی - اجتماعی، نهضت امام و ورود ایشان به عرصه حکومت و سیاست را تحلیل کرد که با استقبال گسترده فرهیختگان مواجه شد. آنچه در پی می آید، بخشی مختص از آن مقاله بلنده و به یاد ماندنی با ترجمه هنرمندانه آقای دکتر انشاء الله رحمتی است:

"...با گسترش و رواج تشیع دوازده امامی در ایران در دوران صفویه، تحولی در فضای تدریس و تحصیل عرفان ایجاد شد. در دوران اولیه حکومت صفویان، بسیاری از طرق تصوف رواج و رونق یافت، اما از قرن ۱۷ به این سو، به خصوص در میان علمای شیعه که از این پس به جای لفظ "تصوف" از لفظ "عرفان" استفاده می کردند، مخالفت هایی علیه تصوف صورت گرفت. هر چند انواع دیگر آثار صوفیانه و عرفانی در این دوران از سوی طریقه های مختلف صوفیه مانند طریقه ذهبه ای انتشار می یافت و عرفان شیعی نیز در برخی محافل رونق یافته بود، ولی در قیاس با دوران قبل، آثار جدید اندکی در این دوره در موضوع عرفان نظری به منصه ظهور رسید. تأثیر اصلی مکتب ابن عربی از طریق آثار ملاصدرا (م ۱۰۵۰) نمایان شد. ملاصدرا ساخت متأثر از آرای شیخ اکبر (ابن عربی) بود و در "اسفار" و دیگر آثار خویش به وفور مطالubi را از ابن اصلی، مکتب ملاصدرا می کند؛ ولی به بیان اصطلاحی، مکتب ملاصدرا به نام حکمت شناخته می شودن به نام عرفان، گویند با اینکه ملاصدرا عارف هم بود و کاملاً به تعالیم این عربی احاطه داشت؛ ولی ملاصدرا عناصری از تعالیم عرفانی را در حکمت متعالیه خویش تلقی کرد و برخلاف ابن عربی یا قوینی رسالت های مستقلی در موضوع عرفان محض تأییف نکرد.

مکتب عرفان نظری در دوران صفویه تاکمیل شده است. پس از انقلاب نصر به اتفاق خانواده خود به آمریکا مهاجرت کرد و پس از چندین سال تدریس در دانشگاه های مختلف در آمریکا،

زنگی برنده جایزه حکیمانه بوعالی سینا شد. در جهان آشوب زده امروز، دینداران و به ویژه مسلمانان با دشواری های فراوان روپرتو هستند. از میان متفکران و متألهان کشورهای گوناگون، تنها چند تن توanstند با آرمان ها و رسالت های جهانی پاسخگوی نیازهای بزرگ آحاد و اجتماعات انسانی باشند.

دکتر سید حسین نصر اندیشمند برجسته و نامدار ایران و اسلام بی گمان یکی از اشخاص ترین ایشای مركزی، با موضوع بازنگری خوارزمی در

جغرافیای بطلمیوس و درجه دکتری در علوم زبان شناسی برای نگارش رساله منطق یونانی در شرق است.

فعالیت های پژوهشی و سمت های علمی و حرف های او یکسره در ارتباط با مسائل فکری مورد علاقه ای است. وی به دلیل فعالیت های خاص در عرصه شناختن، پژوهشی و شناساندن این سینا در موسسه ای نزدیک خانه خود در خیابان جمهوری گذراند. در همان کودکی شروع به آموختن زبان فرانسه کرد و درجه دارد، برگزیده جایزه این سینا پژوهشی بیناد علمی و فرهنگی بوعالی سینا در تهران به دنی آمد.

پدرش، سید ولی الله، هماند پدر بیرونی پژوهشک بود و اهل کاشان. او از جانب مادر نواحه شیخ فضل الله نوری است. وی تحقیقات ابتدایی را در مدرسه ای نزدیک خانه خود در خیابان جمهوری گذراند. در همان کودکی شروع به آموختن زبان فرانسه کرد و علوم اسلامی را زند پدر خود می آموخت. سپس به دبیرستان فیروز بهرام جهت ادامه تحصیل رفت. در دوازده سالگی به امریکا فرستاده شد. او در مدرسه شبانه روزی پدید در نیوجرسی ثبت نام کرد. در سال ۱۹۵۰ رتبه ممتاز فعالیت بدین قرار است: ۱۹۴۴- ۱۹۴۵ طی یک سال تحصیل در دانشگاه بغداد، ۱۹۷۳- ۱۹۷۴ گذراند دوره مطالعاتی در دانشگاه وین، ۱۹۷۸- ۱۹۷۹ حضور یکساله و پژوهش در موسسه مطالعات شرقی علوم شوروی در لینگرادر، ۱۹۶۷- ۱۹۷۰ کار در کتابخانه آکادمی علوم مجارستان.

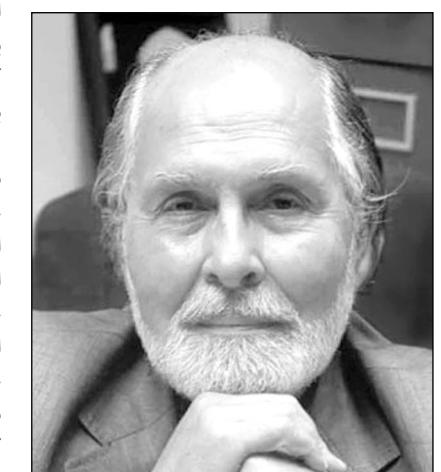
۱۹۸۸: رئیس مرکز مطالعات کلاسیک در آکادمی علوم مجارستان، ۱۹۹۲- ۲۰۰۱، مدیر دپارتمان علوم انسانی دانشگاه کاتولیک پازمانی پتر، ۱۹۹۲- ۱۹۹۳ استاد فقه اللغة کلاسیک و سامی (عربی) در دانشگاه کاتولیک پازمانی پتر، دپارتمان علوم انسانی

۲۰۰۲: عضو همکار آکادمی مجارستان، ۱۹۹۶- ۲۰۰۳ عضو آکادمی اروپایی، ۱۹۹۸- ۲۰۰۰ عضو اتحادیه اروپایی عرب شناسان

۲۰۰۰: عضو جامعه بین المللی جامعه بین المللی مطالعات تاریخ علوم در اسلام (پاریس)، نماینده آکادمی علوم مجارستان در اتحادیه بین المللی آکادمیک، ۲۰۰۱- ۲۰۰۴ عضو شورای آکادمی اروپا، عضو رسمی آکادمی علوم مجارستان، عضو دفتر اتحادیه بین المللی آکادمیک

۲۰۰۵: رئیس دپارتمان ادبیات و زبان شناسی در آکادمی علوم مجارستان، ۲۰۰۷- ۲۰۰۸ نائب رئیس اتحادیه بین المللی آکادمیک، ۲۰۰۷- ۲۰۰۸ رئیس اتحادیه بین المللی آکادمیک، ۲۰۰۸- ۲۰۰۹ رئیس آکادمی علوم مجارستان

فیلسوف متأله استاد دکتر سید حسین نصر

دکتر سید حسین نصریه دلیل فعالیت های همبستگی ساز دانش و معنویت در ارتقای کیفیت

ویژه چشوارہ حکمت سپنوی

نیمه اول آذر ماه - شماره ۱۶ - ۵

۱۷

معاصر؛ ارائه پاسخی اسلامی به پرسش مربوط به
سبب دین و علم؛ تدوین علم النفس یا
روان‌شناسی اسلامی و تأسیس بنیادی استوار
برای همانگی ایمان و عقل. سهم عرفان برای
حل این مسائل، سهمی محوری است. اصل متعدد
کننده ایمان و عقل را فقط در عرفان می‌توان
یافته. اگر فقط عرفان را فهم کنیم، اهمیت شیان
آن را نیز برای مسلمانان امروز درک خواهیم کرد.
نه علاوه عرفان در دام استدلال قیاسی صرف به
صورتی که در برخی از مکاتب فلسفه
اسلامی آمده است و این نوع استدلال برای
سیسیاری از انسانهای امروز، بیگانه است، گرفتار
نمی‌شود. بنابراین شگفت اینجاست که به یک
عنای عرفان برای افراد برخوردار از شهود عقلی،
سهول الوصولتر از مکاتب سنتی فلسفه اسلامی
ست؛ هرچند که البته این مکاتب نیز می‌تواند در
واقع می‌باشد سهم مهمی در حیات فکری جهان
سلام در دوران معاصر داشته باشد. در جهان
سلام سنتی، برخی فقهاء، متكلمان و فیلسوفان با
عرفان نظری مخالف بوده‌اند. به علاوه صوفیانی
هم که معتقد بودند عرفان نتیجه‌ای است که از
طریق حالات معنوی و نه از طریق خواندن کتب
عرفانی، حاصل می‌شود، با عرفان مخالفت
کردند...

البته بدیهی است که آدمی با صرف مطالعه متون عرفانی یا حتی فهم آنها صرفاً در ساحت ذهن، عارف نمی شود، باید حقایق آن متون را در وجود خویش متحقّق ساخت و عین علم و شناخت به این حقایق بود. با این حال مجموعه عبارتی که در متون عرفان نظری و تصوف علمی ماه است، ارجمندترین علم است و مسلمانان باید ن را به عنوان هدایه ای اسلامی، عزیز بدارند. این مجموعه مکتوبات وسیع از این عربی و قوونی تا فا محمد رضا مشهدی و امیر عبدالقدار و در دروان معاصر از مولانا ثانوی، محمدعلی شاه آبادی و استی الله خمینی (ره) تا سید جلال الدین آشتیانی و حسن زاده املى حاوی دانشی بسیار غنی است؛ دانشی که فقط به تنهایی می تواند عمیق ترین باسخها را برای مسائل مبرم فکری، معنوی و حتی عملی فراهم سازد. ولی بالاتر از همه فقط همین سنت می تواند برای مسلمانانی که توانایی فهم و ستყراق در آن را دارند، دانش بین درباره حقیقت و علمی را که متحقّق شدن به آن غایت صفوی وجود انسانی است، فراهم سازد.

بی بوست:
۱- در دهه ۱۹۶۰، یک روز در محضر استاد بر جسته ام علامه طباطبائی، که دوست آیت الله خمینی بود، وقتی صحبت از افکار فلسفی ایشان میان آمد، از علامه پرسیدم: کدام مکتب فلسفی میشترین جاذبه را برای آیت الله خمینی داشت؟ علامه پاسخ داد: آیت الله خمینی خیلی حوصله هستجاهی مطلق فلسفه مشائی را نداشت، بلکه بیشتر به ملاصدرا و ابن عربی علاقه مند بود. همین دیدگاه را میرزا محمدی حائزی نیز که در حضور آیت الله خمینی تحصیل کرده بود، تأیید کی کند. ایشان می گوید: «اما آن خمینی» علاقه چندانی به فلسفه مشائی و منطق نداشت. تدریس سفار او بیشتر جاذبه عرفانی داشت. او عرفان را به خوبی در محضر آقای شاه آبادی فرا گرفته بود و همه وقت خویش را صرف مطالعه آثار ابن عربی می کرد. بنابراین او از منظر ابن عربی و نه از منظر ابن سینا و فارابی به اسفران نظر می کرد. وقتی عبارات ابن سینا و فارابی می رسید، بر اثر نیروی سرشار عرفان، کاملاً معدّب می شد و در بند قیود فلسفی نبود.

منبع: کارنامه خرد دیزه نامه جشنواره حکمت سینمایی

این علم اعلیٰ یعنی عرفان، تجلیات مبدأ استی، همراه با همه مراتب کلی وجود از مرتبه لائئکه مقرب تا مرتبه عالم مادی را نیز مورد حث قرار می دهد، ولی همه آنچه در مرتبه عالم وجود است، در پرتو مبدأ هستی می نگرد. عرفان و مرتبه مبدأ هستی نزول کرده، به تجلیات آن نیز پردازد و در نتیجه جهان شناسی را به عنوان رعی شناخت جهان در ارتباط با مبدأ هستی یا به نیوان نوعی شناخت با هدف فراهم ساختن مشاهدی برای هدایت و جهت یابی انسانهایی که ربند عالم مادی اند و می خواهند به سوی حقائق رای عالم سیر کنند، مورد بحث قرار می دهد. بن علم اعلیٰ همچنین به ضرورت درباره اوضاع احوال بشر با همه گستردگی، زرفا و رفعت آن بحث می کند و این علم، حاوی ژرفیرین نوع انش درباره انسان است که اگر اصطلاح انسان شناسی "را به معنای سنتی و نه به معنای خدید آن در نظر بگیریم، می توان از آن به انسان شناسی تعبیر کرد، همچنین می توان از این علم با عنوان علم روح یا "روح شناسی" که از مهان بینی دنیای جدید غایب است، نام برد. الاخره عرفان درباره مبدأ هستی و همه مراتب جلی آن از منظر وحدتی که حاکم بر همه وجودات است و به خصوص برای جهان بینی

سلامی محوریت دارد، بحث می‌کند. می‌توان
فت دو آموزه مبنایی «حدت وجود» و انسان
امال» بر مابعد الطبیعه یا عرفان اسلامی حاکمیت
ارد و البته آموزه انسان کامل نه فقط شامل
رسان شناسی عرفانی است، بلکه علاوه بر این بر
مبنای تطابق میان عالم صغیر و عالم کبیر، شامل
رعی جهان شناسی رمزی هم می‌شود. به علاوه
عرفان نظری به حقیقت دین و وحی در ژرفترین
عنای آن می‌پردازد...

امروزه جهان اسلام، تا حد زیادی نسبت به مسنت فکری خویش بی توجه است و در عین حال برخی فیلسوفان مسلمان تجددطلب، به حصوص در جهان عرب و تاحدی در ترکیه در وران معاصر، فلسفه اسلامی دوره اخیر راقيقاً به دلیل ارتباط آن با عرفان مردود گردانند؛ چه، آنها عرفان را به عنوان سرف mysticism (عرفان در سنت غربی) به سورتی تحقیرآمیز مورد انتقاد قرار می دهند. در مسوی دیگر طیف مخالفان فلسفه اسلامی تناخرا، کسانی قرار دارند که آنها را به اصطلاح نیازدگاری می خوانند؛ این افراد هم با عقل و هم با فان مخالفند و به سنت فکری اسلامی، که

مرفان در قلب آن قرار دارد، پشت می کنند و به
علاوه به بهانه تلاش برای نجات اسلام، این
متن فکری را مورد انتقاد قرار می دهند. آنها
می دانند که در حقیقت برای مواجهه با
عالشاهی دنیای جدید که در درجه اول
عالشاهی فکری است، امروزه اسلام بیشتر از
هر چیز نیازمند همین ساحت فکری است.

برخی از بزرگترین مسائلی که امروزه در موزه فکر و نظر، فراوری اسلام قرار دارد، به سرح زیر است: هجوم جهان‌بینی سکولاریستی (نیاگرا) و فلسفه سکولار؛ گسترش علم و تأثیری مبتنی بر دیدگاه سکولار درباره طبیعت و بز درباره شناخت طبیعت؛ بحران زیست‌حیطی که کاملاً مرتبط با گسترش فناوری جدید است؛ کثرت گرایی دینی و نیاز به فهم عمیق از یان دیگر؛ نیاز به دفاع از خود دین در برابر همه حملات سکولاریستی یا حملات انحصار طلبانه سیسیحیت علیه آن، حملاتی که در درجه اول از رب سرچشمه می‌گیرد؛ نیاز به فهم مبانی هنر و عماری اسلامی و به کار بستن این مبانی برای تعلق هنر و معماری اصیل اسلامی در زمان

سنت الله خمینی(ره) صرف نظر از دیدگاهها و عالیات‌های سیاسی اش، شخصیتی مهم در تاریخ اند عرفان نظری در جهان اسلام محسوب شود.

سنت عرفان نظری تا به امروز در ایران بر جاست. پس از نسل شخصیت‌هایی چون ت الله خمینی و علامه طباطبائی (۱۴۰۴ق) که ارافی بزرگ بود، ولی شرحی بر آثار ابن عربی وشت، و همچنین سید محمد کاظم عصار که از مساید مهم عرفان به شمار می‌آمد، شخصیت‌های جسته‌ای چون سید جلال الدین آشیانی، مسن زاده آملی و جوادی آملی که هر دو شخصیت اخیر هنوز در قم به تدریس اشتغال رند، در عرصه عرفان ظاهر شدند. شرح آشیانی مقدمه قیصری بر فضوص، و همچنین دیگر روح وی چون شرح بر تمهید القواعد و مذکور فضوص، از مهمترین متنون عرفانی دوران عاصر محسوب می‌شود. در عین حال شرح مسن زاده آملی بر فضوص با عنوان *ممد للهم* ر شرح فضوص الحکم و نیز تحریر تمهید فواعد به قلم جوادی آملی، هر دو به خوبی انسان می‌دهد که مکتب عرفان نظری در ایران یاتی پر از نشاط دارد...

معرفت به حقیقت برین یا جوهر برین خود ترین نوع معرفت است و اصل و اساس معرفت سیل نیز همین است. همان طور که فریتهوف بیوان گفته است: گوهر شناخت همان شناخت و هر برین است. این شناخت در کنه قلب (یا عقل همودی) آدمی موجود است و تحصیل آن بیشتر به مورث "بازیافتمن" است تا "افتمن" ... تحصیل این شناخت همیشه نیازمند شهود عقلی است که در مایت موهبتی الهی و در واقع قوه چشیدن حقیقت است. در سنت اسلامی این شناخت برتر یا عرفان صفات ذوق، حدس، اشراق و حضور همراه است. کسانی که توانایی فهم عرفان را دارند، باید از رهبت‌های خاص شهود عقلی برخوردار باشند. ضمن این شهود عقلی را نباید با استدلال و متوجه عقلی خلط کرد. به علاوه، در اسلام عرفان همیشه با معنای باطنی وحی مرتبط بوده است و تحصیل عرفان منوط به نیروی سلوکی و باطنی ولایت است که از منبع نبوت سرچشمه کنگرد و بسیاری از عارفان بزرگ مسلمان از این ریی گرفته تا سید حیدر آملی، و از آقا محمد رضا مشاهی ای گرفته تا محمدعلی شاه آبادی تا آیت الله معمینی (ره) همه با تفسیر و تعبیرهای مختلف باره همین ولایت سخن گفته‌اند...

می توان گفت موضوع برتر عرفان همان مبدأ
سلیلی یا حق است که مطلق و نامتناهی است و
تستی به شرط اطلاق و عدم تناهی هم محدود
ست و عرفان اغلب گفته اند که حق وجود مطلق
ست و حتی به قید مطلق بودن هم مقید نیست؛
ابراین موضوع عرفان همان حق است که هم
رای وجود است و هم وجود مطلق. عارفان
آنچه این موضوع برتر عرفان را وجود لا بشرط
نسمی، یعنی وجود کاملاً غیر مقید و غیر
شروطی که مقسم برای همه اقسام و انواع وجود
ست، دانسته اند، بنابراین عرفان فقط به
وجودشناسی نمی پردازد، بلکه درباره
بعد الطبعیه ای بحث می کند که موضوع آن
رتیبه مافق و وجود در حق اعلی است (وجود به
عنای متعارف کلمه، نخستین تعین آن است).
بروع بحث عرفان با ذات الهی است که فوق هر
مقدار و قیدی است، و از این ذات گاهی به حق تعبیر
مده است. به علاوه عرفان درباره تکثر نسبی در
رتیبه الوهیت، یعنی مرتبه اسماء و صفات حق، که
در حقیقت تعیینات ذاتی و جلوه های متعدد ذات
پلای حق اند، بحث می کند.

در آثار خویش میان عرفان شیعی و عرفان ابن عربی جمع کرده است.

برای مثال "شرح دعای سحر" به سنت عرفان شیعی تعلق دارد و تعلیقات علی شرح فصوص الحكم" و مصباح الانس متعلق به سنت عرفان ابن عربی است؛ البته سنت ابن عربی به همان صورتی که عارفان شیعه طی قرون گذشته آن را تفسیر کرده و آرای بدین بسیاری را در مقام فهم این متون کلاسیک مطرح ساخته اند. کتاب مصباح الهدایه الى الخلافة والولایة، ترکیبی از این دو مکتب عرفان است. دیگر آثار عرفانی آیت الله خمینی(ره) مانند چهل حدیث، سرالصلوه، آداب الصلوه و شرح حدیث جنود عقل و جهل، آثاری است که ماهیتی باطنی و عرفانی دارد و این آثار یادآور آثار امثال فیض کاشانی یا قاضی سعید قمی است و حتی به آثاری قیمی تر از آثار فیض کاشانی و قاضی سعید، یعنی به آثار کلاسیک تصوف شباخته دارد. و البته نمی توان آنها را کاملاً تحت مقوله عرفان نظری به معنایی که قبلًا در این مقاله تعریف کردیم محسوب کرد. در ضمن، آیت الله خمینی اشعاری که دارای ماهیت حکمی و عرفانی نیز هست، سروده است.

برای بسیاری از افراد جالب توجه است و
حتی ممکن است شگفت‌آور باشد که می‌بینند
آیت الله خمینی(ره) که در اوایل عمرش نه فقط
به عرفان نظری بلکه به عرفان عملی که بر
ریاضت و عزلت و ترک دنیا تأکید می‌کند، بسیار
علاقه‌مند بود، در اواخر عمرش کاملاً وارد صحنه
سیاست شده است. کلید این معما را بیش از هر
چیز باید در همان مراحل سلوک معنوی و سفر
آدمی از خلق به سوی حق و رجعت وی از حق به
سوی خلق که ملاصدرا در آغاز اسفار اربعه به آن
پرداخته است، جستجو کرد. این اسفار هم شامل
مراحله سفر از "خلق" به "حق" است و هم شامل
مراحله بازگشت به "خلق" به همراه "حق". ثانیاً کلید
این معما را باید در تفسیر آیت الله خمینی(ره) از
مراحل این سفر و چگونگی تطبیق آن در مورد
خودش و رسالتش در زندگی جستجو کرد. به هر
تقدیر اگر چه بخش اخیر زندگی وی به حسب
ظاهر بازندگی آقا محمد رضا بسیار متفاوت است،
ولی بخش نخست زندگی وی بسیار شبیه به
همان شخصیتی است که او وی را "استاد الاستاید"
خوانده است. آیت الله خمینی نیز همانند آقا
محمد رضا ذوق شعری داشت و سخت مستغرق
در سنت شعر عارفانه بود.

لازم است در آینده مطالعات دقیق تری درباره رابطه میان جنبه های نظری و عملی زندگی آیت الله خمینی(ره) در ارتباط با تعالیم عرفان و به طور کلی درباره زندگی چند شخصیت سیاسی معروف جهان اسلام در قرن ۲۰، مانند حسن البنا، بنیانگذار جنبش اخوان المسلمين و مولانا مودودی بنیانگذار جماعت اسلامی پاکستان، صورت گیرد. حسن البنا و مودودی نیز هر دو، در حالی که اوایل عمر به تحولی از انحصار خویش را وقف تصوف کرده بودند، سخت درگیر فعالیت های سیاسی شدند؛ اما در مردم هیچ یک از شخصیت های سیاسی معروف جهان اسلام در قرن ۲۰، یونانی آن چنان نزدیک با تصوف و عرفان به صورتی که در مورد آیت الله خمینی(ره) دیده می شود، وجود نداشته است. مشاهده شخصیت هایی از این قبیل، مسائل مهمی را در خصوص فهم رابطه میان تصوف و عرفان از یک سو و فعالیت سیاسی ظاهری از سوی دیگر، مطرح می کند. اما چنین مسائلی در اینجا موضوع بحث نمایست. آنچه در اینجا باید مورد توجه قرار بگیرد، این است که

شرط اصلی تحول یک جامعه و عامل محرك تاریخ از دیدگاه سید جمال الدین حسینی

استاد سید هادی خسروشاهی

سرنوشت ملت هایی را که از صراط مستقیم خداوند انحراف یافته‌اند، نخواند و نداند و درباره عاقبت سرنوشت و ناباوری آنان، نیاندیشد.

در الواقع این سقوط و انحطاط، به این جهت بوده است که آنها از سنت عدالت و راست کرداری، عدول کرده و راه بصیرت و حکمت را به روی خود بستند. آنان، استقامت در اندیشه و رأی را از دست داده، راستی گفتار، صفاتی دل، دلوری از شهوت و هوس‌ها را از دست دادند. از حق و حقیقت، حمایت و دفاع نکردن و به نصرت و باری مظلومان نشافتند، عدل را کوپیدند و همت و اراده خود را برای پاسداری کلمه حق و عدل، بسیج نساختند. دنبال هوای باطل رفند و به خاطر لذت‌های زودگذر و شهوت‌های فانی، همه راستی‌ها را منکر شدند و آنچنان به منکرات و پستی‌های بزرگ پرداختند که انسان از شنیدن آنها وحشت زده شد. حق کشی کردند، سوزاندن و پایمال کردند که آدمی از تصور آن بر خود می‌لرزد. اراده آنان سست شد و برای حفظ سنت‌های عدل و قسط، ذره‌ای غیرت نداشتند، حیات در راه باطل را بر مرگ در راه پیروزی حق، ترجیح دادند. اینست که خداوند کیفر کارهای آنان را داد. عزتشان را از دستشان گرفت و آنان را در معرض عربت تاریخ قرار داد.^۴

شواهد تاریخی

پیش از آنکه شواهد تاریخی را از رساله "تیجریه" سید نقل کنیم، باید به یک نکته اساسی اشاره شود و آن، این که سید جمال الدین علاوه بر تسلط بر فلسفه اسلامی و غربی و بخشی از علوم زمان، به وضوح به علم تاریخ و فلسفه تاریخ تسلط کامل داشته است. او، شواهدی از تاریخ ملت‌ها را نقل می‌کند که سلط او را بر این رشته، روشن می‌سازد.

اساساً، هر انسانی که از تاریخ کشور خود و تاریخ دنیا، اطلاع کافی نداشته باشد، هرگز نمی‌تواند تحلیل درست و جامعی، از اوضاع اجتماعی - سیاسی داشته باشد. سید، به عنوان یک مصلح اجتماعی، جامعه خود را کالبدشکافی می‌نماید و در تحلیل و تبیین تئوری رهائی بخش خود، از علم تاریخ، آن هم قانونمندی آن، استقاده می‌کند.

او، در رساله نیجریه یا ناتورالیسم عوامل سقوط جامعه‌ها را می‌تئی برش: "عدم تغییر اراده و روان‌ها" می‌داند. او به وضوح استدلال می‌کند که ضعف اراده یک قوم و تحریف کرامت انسانی و ضعف ناباوری و دینداری یک جامعه، چگونه عزت و کرامت آنها را تهدید کرده و جامعه‌شان را نایاب ساخته است.

سید، با مقایسه آراء مادی گرایان و خداباوران، در مورد تفسیر تکاملی از انسان، ادعا می‌کند که انسان، دارای کرامت ذاتی است و اراده و آزادی دارد. این اندیشه، هرگز با تفسیر حیوان گونه بودن انسان که به تعبیر ماده گرایان (انسان یک میمون برخene است) man is a brane monkey کاملاً تفاوت دارد. انسان در نظر مادی‌ها، در الواقع فاقد همه گونه صفات و کرامت انسانی بوده و فاقد ارزش ذاتی است. اما، بر حسب تفسیر ادیان ابراهیمی بویژه اسلام، او، مقام بس والایی دارد.^۵

سید می‌نویسد:

های خود، به این مسأله می‌پردازد که از آن جمله است:

۱- مقاله "سنن الله في الامم و تطبيقها على المسلمين" در العروة الوثقى

۲- مقاله "القضاء والقدر" در العروة الوثقى

۳- رسال حقيقة مذهب نیچری یا ناتورالیسم.

سید، این تئوری واقع بینانه را نه فقط از موضع یک عالم اسلامی و مسلمان تبیین می‌کند، بلکه با استفاده از علوم انسانی از قبیل: جامعه شناسی، تاریخ و علم کلام دلایل و شواهدی می‌آورد و تئوری خود را مستدل می‌سازد.

سید می‌گوید: برای تغییر جامعه، باید انسانها از موضع آگاهی به نقش خود و خودسازی و تحول ذاتی، جامعه را تغییر دهن و درواقع از دیدگاه سید، مردم تحول یافته در تحولات اجتماعی، نقش اول را به عهده دارند. البته در این آگاهی بخش، طبقه عالمان و فرهیختگان نقش رهبری و مهمی دارند.

برای اثبات این مطلب سطوري از مقالات سید را نقل می‌کنیم.

۱- سنت‌های خدا در جامعه

سید، در مقاله: "سنن الله في الامم" نخست از عظمت مسلمین صدر اول یاد می‌کند که چگونه از دریاها گذشتند، حکمرانان مستبد را به تسليم واداشتند: به اقصی نقاط جهان رسیدند، پیام هدایت بخش قرآن را به گوش دیگران رساندند، بنیانگذاران تمدنی بزرگ شدند و در عرصه‌های علم و اندیشه و هنر، پیشتراند.

اما، امروز (قرن ۱۳) با اینکه مسلمانان چهارصد میلیون از جمعیت در دنیا هستند^۲ سرزمین‌های اسلامی، از اقیانوس اطلس تا دروازه های چین در اختیار آنها است، با اینکه دارای اراضی مزروعی بکر، منابع طبیعی، ثروت‌های اردادی فراوان در اختیار دارند اما، متأسفانه، همه آن ثروت‌ها به صورت ویرانه درآمده و با غارت شده و خود آن های نیز، زیر سلطه بیگانگان زندگی می‌کنند و تفرقه و اختلاف میانشان حاکم است و کشورها، قطعه قطعه گشته و هر گوشه‌ای، به دست بیگانه ای افتاده. شخصیت‌ها سرکوب و هویت‌ها معکوس شده اند. این ها همگی خسارت و بلایای جوامع اسلامی می‌باشد.

پس از این اشاره کلی و کوتاه، سید جمال الدین علت سقوط جامعه‌های مسلمان را مطابق سنت‌های الهی و قانونمندی تاریخ، معروفی می‌کند:

"خداؤند، بارها و بارها، در خالل آیات محکم قرآن، ارشاد و راهنمایی کرده است که: ملت‌ها، هرگز از عرش عزت و کرامت، سقوط نمی‌کند هستی و شخصیت خود را از دست نمی‌دهند، مگر اینکه از سنت‌های الهی که بر اساس حکمت، تنظیم شده اند، سریعی نمایند:

خداؤند، هیچ جامعه‌ای و قومی را از اوج عزّت و قدرت و از موضع رفاه و امنیت و سکونت و آرامش، پایین نمی‌آورد و وضع آنان را تغییر نمی‌دهد، مگر اینکه آن جامعه، نور عقل و حکمت، درستی اندیشه و راستی رأی و عبرت گیری از سرگذشت گذشتگان را از دست بدده و خود را محروم سازد و از تاریخ درس نیاموزد و تاریخ

قرن ۱۴-۱۳ در این راستا آشنا هستند.

اما آنچه به نظر می‌رسد که در برنامه‌های اصلاحی سید حائز اهمیت است، نقطه اتکاء، آینده نگری و تعیین عامل محرك تاریخ، در اندیشه او است. این مسأله را یک تحلیلگر اجتماعی معاصر - مرحوم دکتر حمید عنایت - در کتاب سیری در اندیشه سیاسی عرب، چنین تبیین می‌کند:

"برای همکان این سوال پیش می‌آید که اگر آنچنان که سید مدعی است، اسلام، همه شروط و لوازم سعادت انسان را، دست کم از لحاظ نظری دارا است، پس چرا مسلمانان در جهان امروزی چنین ناتوان و درمانده اند؟! سید، در پاسخ این سوال به این آیه قرآن استناد می‌جوید و در آخرین سطر کتابش - ناتورالیسم یا "رد بر نیچریه" آمده است: آن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم"^۱ خداوند سرنوشت هیچ قومی را دستگون نمی‌کند، مگر آن زمانی که افراد آن قوم، دگرگون نمی‌کنند، علاوه بر آشنازی لازم با علوم مورد نیاز، به طور مشخص باید از تاریخ، جامعه شناسی، فلسفه اجتماعی و فلسفه تاریخ، بهره کافی داشته باشد.

بدین ترتیب سید به پرسش اصلی مشکل اصلی مردم و جامعه پاسخ می‌دهد و عامل محرك تاریخ را در فلسفه اجتماعی "خود" معین می‌سازد.

تعییر تاریخ و جامعه

البته مارکس درباره فلسفه تاریخ معتقد بود که: کار فلسفه شناخت جهان هستی است، و ما باید تغییر و دگرگونی جهان را دنبال کنیم و با همین تصور تئوری خود را در ماتریالیسم تاریخی، اقتصاد دانست و آن را محرك تاریخ شناخت. ولی سید جمال الدین عامل محرك تاریخ را در فلسفه اجتماعی خود، با تکیه بر اندیش مستند به منبع معرفتی خود، آزاده ملتها و تحول درونی را عامل محرك تاریخ معرفی می‌کند.

البته، فیلسوفان اجتماعی دیگر هم، هر کدام از خاستگاه‌ای‌دئولوژی و منبع معرفتی خود را در فلسفه اجتماعی را محرک تاریخ دانسته اند و سریع معرفتی خود، آزاده ملتها و تحول درونی را عامل محرك تاریخ معرفی می‌کنند.

او، از یک طرف اتحاد جامعه های اسلامی را ملاحظه و بررسی نمود و در مقایسه آنها با جوامع پیشرفت، علل و عوامل انحطاط جامعه را به طور دقیق، ترسیم کرده و آن ها را در آثار خود چنین معرفی نموده است:

۱- حامعه شناسان معتقدند که "أصول کار" هر مصلح اجتماعی را می‌توان در دو امر تبیین کرد: ۱- شناخت و نقد وضع موجود، ۲- ارائه برنامه های طرح برای ایجاد وضع مطلوب. و روی همین اصل یک مصلح اجتماعی باید وضع موجود را بدون کلی گویی نقد و تحلیل کند و علل انحطاط جامعه را در مقایسه با پیشرفت جامعه های دیگر، موردن بررسی قرار دهد.

۲- زیرا که اصولاً کلی گویی و تکیه بر مسائل ذهنی و انتزاعی مشکل جامعه را حل نمی‌کند و به همین دلیل مصلح اجتماعی در بررسی انحطاط وضع موجود، باید دست روی آسیب شناسی social pathology و عوامل اجتماعی در پاسخ این سوال به این آیه قرآن استناد می‌جوید و در آخرین سطر کتابش ریز بگذارد و تأثیر آنها را در انحطاط صورت ریز ببرون رفت از آن ها را توضیح دهد.

البته ضروری است که یک شخصیت مصلح، علاوه بر آشنازی لازم با علوم مورد نیاز، به طور مشخص باید از تاریخ، جامعه شناسی، فلسفه اجتماعی و فلسفه تاریخ، بهره کافی داشته باشد.

۳- در رابطه با وضع مطلوب و آینده بهتر، نیز، باید به طور کامل و دقیق برنامه و طرح آینده را ترسیم کند و عامل محرك جامعه و تاریخ را از توانسته اند به نفع معرفتی خود، تبیین و تعیین نماید و روشن سازد که آینده جامعه، باید به کدام سمت و سو برود و دگرگونه باید باشد تا به هدف مطلوب برسد.

این مشخصات از ویژگیهای ضروری برای همه مصلحان اجتماعی است که توانسته اند به نوعی تحول تاریخ و جامعه را سامان بپوشند.

سید جمال الدین حسینی - اسدآبادی - بدون تردید دارای این ویژگی ها بود و درباره شرایط تحول جوامع شرقی و مسلمان به طور علمی، دقیق، آکاهانه و سیستماتیک سخن گفته است.

او، از یک طرف اتحاد جامعه های اسلامی را ملاحظه و بررسی نمود و در مقایسه آنها با جوامع پیشرفت، علل و عوامل انحطاط جامعه را به طور دقیق، ترسیم کرده و آن ها را در آثار خود چنین معرفی نموده است:

۱. عامل اقتصاد - کارل مارکس
۲. عدم آگاهی عمومی و غفلت از سرنوشت
۳. جبر محوری و تقدیر گرایی مطلق
۴. اختلاف قومی و مذهبی
۵. عدم آشنازی با علوم زمان
۶. عدم شناخت تاریخ عمومی و تاریخ اسلام
۷. فقدان شخصیت ذاتی و بحران هویت اجتماعی
۸. تسلط استبداد سیاسی و دینی
۹. سلطه استعمار در همه زمینه های: نظامی، فکری، فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی
۱۰. گسترش بدینی و عدم اعتماد در میان افراد یک جامعه
۱۱. مسئولیت نپذیری افراد و فرار عملی از انجام وظایفی که به عهده دارند.
۱۲. عدم تحرك و سیستی و خمود در میان فرهیختگان و دانشمندان
البته علاوه بر این علل و عوامل انحطاط و سقوط، مسائل دیگری هم هست که دوستان بی تردید در این زمینه ها اطلاعاتی کافی دارند و خود با چگونگی افکار و اندیشه های این مصلح بزرگ

گشایش جشنواره "حکمت سینمایی"

همدان میعادنگاه مفاخر علمی ایران

و جهان شرکت داشتند نماینده ولی فقیه در استان و امام جمعه همدان پیام آیت الله جوادی آملی را قرائت نمود: در بخشی از این پیام آمده است: حمد سرمدی خدای حکیم را سزاست تحیت ابدی پیامبران حکمت آموز به ویژه حضرت ختمی نبوت (ص) را رواست درود بی کران دوده طاها و اسره یاسین مخصوصاً حضرت ختمی امامت مهدی موجود موعود(عج) را بجاست. به این ذوات قدسی تولی داریم و از معاندان آنان تبری می نماییم.

در بخشی دیگری از این پیام آمده است: فلسفه همانند علومی دیگر به تدریج کامل شدو هنوز برای پایانی خویش پویاست و این مطلب سامي را حکیم الهی حسین بن عبد الله بن سينا معروف به ابوعلی (ره) در الهیات شفای تصریح فرمود. بر همین اساس برخی از مسائل حکمت مشا با کوشش متولیان حکمت اشراق رشد کرد و با اجتهاد صحابه حکمت متعالیه شکوفا شد و رهنمود اصحاب عرفان نظری که جان مایه آنان مرهون دل مایه ارباب عرفان شهودی است سهم تعیین کننده ای در ظهور حکمت متعالیه داشت.

همچین در بخشی از این پیام می خوانیم: فیلسوف الهی چونان بوعلی سینا(ره) کوشید که صبغه الهی بودن وی ریاست سایر رشته های علمی او را عهده دار باشد. لذا در تدوین فلسفه اخلاق همانند فلسفه کلی مطالبی را مرقوم داشت که رساله الطیر وی نموداری از آنچه به طور رصین و مرصوص در نمط های پایانی اشارات و تنبیهات نگاشتند می باشد و اهتمام به قداست نفس سیره سالکان کوی عقل برهانی بود چنانچه معلم اول نضد علوم را چنین دانستند: اول علم اخلاق دوم علم منطق سوم علم طبیعی چهارم علم ریاضی و پنجم علم الهی.

در ادامه مراسم افتتاحیه جشنواره حکمت سینمایی یوسف شاه حسینی رئیس بنیاد علمی و فرهنگی بوعلی سینا و دبیر جشنواره نیز گفت: به فرمایش حجت الحق شیخ الرئیس بوعلی سینا آغاز هر فکر و انتها هر اندیشه باید خدای باشد. باطن و ظاهر هر شی که مورد اعتبار او قرار گرفت باید به خدای تعالی توجه دهد. حکمت و دانش اساس و مایه برتری انسان است از غیر و در تحصیل دانش معرفت الهی بر همه مقدم است.

وی ضمن خیر مقدم به مهمانان افزود: بوعلی سینا میوه درخت تنومند و کهنسال فرنگی و تمدن اسلام و ایران است که زندگی خود را وقف تعالی دانش و اخلاق و سلامت بشریت کرده و در ذهن و زندگی انسان ها موجب تحولات و پیشرفت های ارزشمند شده است آنچنان که پس از گذشت بیش از هزار سال آثار و میراث او همچنان از جمله منابع معنابخش زندگی و کانون های گرم و روشنایی بخش معرفت و معنویت افزایست.

شاه حسنی ادامه داد: حکمت خیر کثیر است. هر کس حکمت بدست آورد خیر کثیر

اجرایی کمیته امور بین الملل اطلاع رسانی فوق ایران در آین اختتامیه جشنواره بین المللی حکمت سینمایی و اهدای جایزه صد هزار دلاری هرچه باشکوه تر برگزار شدن جشنواره دنیا می کنند.

حیدر عسگری در تشریح برنامه های خبر دیگر به نقل از دارایی دبیر کمیته اطلاع رسانی جشنواره حکمت سینمایی گفت: موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران برنامه خود را در ارتباط با حکمت سینمایی در تهران آغاز کرده و تا امروز این برنامه ادامه دارد.

وی اضافه کرد: امروز بیستم آبان نیز آین افتتاحیه جشنواره حکمت سینمایی در همدان آغاز می شود و شب همین روز نیز یک برنامه جنبی در محل آرامگاه بوعلی سینا تدارک دیده شده است.

عسگری ادامه داد: پنج شنبه نیز چهار

حکمت سینمایی علاوه بر ادای احترام به مقام شامخ شیخ ابوعلی سینا برگزار می شود

اجرای موسیقی سنتی نمایشگاه صنایع میز گرد های تخصصی بازدید مهمانان از آثار

تاریخی شهر همدان و... برگزار خواهد شد.

اضافه می شود ۳۰ خبرنگار رسانه های

خارجی و ۱۲ خبرنگار از رسانه های ملی و

نزدیک به ۱۰۰ خبرنگار محلی در همدان اخبار

جشنواره حکمت سینمایی را پوشش می دهند.

جشنواره حکمت سینمایی

مراسم افتتاحیه جشنواره جهانی و جایزه ۱۰۰ هزار دلاری حکمت سینمایی عصر دیروز با حضور صد هانف از علاقه مندان حوزه حکمت و فلسفه جهان با پیام آیت الله جوادی آملی و حضور غلامعلی حداد عادل در همدان آغاز شد.

در این جشنواره که افزون بر مسئولان استان همدان. صدها چهره علمی و دانشگاهی از جمله ۳۸ فیلسوف برجسته از ۱۷ کشور ایران

همدان مرکز تاریخ و تمدن ایران زمین "این روزها در تدارک برگزاری یک همایش علمی است که در نوع خود در استان کم نظیر است. "جشنواره حکمت سینمایی عنوان این همایش بزرگ علمی است که به همت و پشتیبانی ارزنده مسئولان ارشد استان و با تلاش بنیاد علمی فرهنگی "بوعلی سینا" از ماهها پیش برای حسن برگزاری آن در حال ایجاد زمینه های لازم است.

بدون تردید ابن سينا را می توان در زمرة بزرگترین مفاخر علوم طب و فلسفه جهان تشیع بر شمرد که دیدگاه ها نظریه ها و کتب علمی او در زمینه های مختلف زیر ساخت بسیاری از علوم جهان معاصر را شکل داده است.

دبیر کمیته اطلاع رسانی جشنواره حکمت سینمایی از حضور حدود ۵۰ دانشمند و شخصیت علمی از ۱۷ کشور جهان و بیش از ۱۰۰ نفر از شخصیت های علمی و فرهنگی کشور در این جشنواره خبر داد.

توکل دارائی افزود: اندیشمندانی از کشورهای انگلیس اندونزی مالزی پاکستان ترکیه تاجیکستان قرقستان بنگلادش بوسنی مجارستان نیجریه ژاپن آمریکا آفریقای جنوبی هند و آلمان در این جشنواره حضور دارند.

وی اضافه کرد: بیش از ۶۰ نفر از اساتید فلسفه ایران نیز در این جشنواره حضور داشته و آخرین اندیشه های خود را در حوزه حکمت اسلامی و ابن سينا پژوهی ارائه می کنند و صدھا تقریباً دانشجویان و علاقمندان فلسفه و حکمت نیز در این جلسات شرکت خواهند کرد.

این خبر حاکی است جشنواره حکمت سینمایی از امروز بیستم آبان نیز آین افتتاحیه جشنواره حکمت سینمایی در همدان آغاز می شود و شب همین روز نیز یک برنامه جنبی در محل آرامگاه بوعلی سینا تدارک دیده شده است.

دبیر جشنواره حکمت سینمایی در این خصوص گفت: جایزه ۱۰۰ هزار دلاری بوعلی سینا بزرگترین جایزه علمی کشور محسوب می شود.

یوسف شاه حسینی افزود: این جشنواره در پنج بخش ابن سينا پژوهی پژوهشی فلسفی حکمتانه و مفاخر ایران زمین پیش بینی شده و خوشبختانه کارشناسی برگزیدگان از مدت ها شروع و پیشنهادهایی در این خصوص به شورای راهبردی ارائه شده است.

وی تصریح کرد: همزمان با اهدای جایزه پنج نشست علمی مستقل نیز پیش بینی شده که یک مورد آن در تهران برگزار می شود.

شاه حسینی در ادامه با اشاره به این که سه میزگرد تخصصی در جشنواره نیز برپا می شود افroot: ۱۱۶ مقاله علمی توسط شخصیت های بر جسته علمی داخل و خارج از کشور و همچنین پنج پوستر در جشنواره ارائه می شود.

بر پایه این خبر رئیس ستاد اجرایی این

عقل همای نقل، تحت راهنمایی وحی معصومانه، منبع معرفتی دستورهای الهی است و نه بیش از آن.

۵- همان طوری که تفسیر متون دینی، علمی است الهی، تحریر ساختار خلقت نظام کیهانی در رشته‌های گوناگون، علمی است دینی.

۶- دین، قانون مدون پروردگار است و شناختن آن مستقیماً با وحی و الهام انبیا صورت می‌پذیرد و معرفت با واسطه آن با عقل برهانی و نقل معتبر خواهد بود.

۷- عقل و براهین آن را نمی‌توان مصادره کرد و رنگ بشری به آن داد زیرا موهبت پروردگار است و ره آورد آن حجت الهی است به طوری که عمل برابر قطع عقلی، واجب و ترک عمل در برابر یقین عقلی نیز حرام خواهد بود.

این همه برکات به وسیله فلسفه کلی، بهره علوم تجربی و تجربیدی می‌شود یعنی فلسفه کلی گذشته از تأمین وجود موضوعات علوم و مبادی آنها، الهی بودن آنها را نیز تأمین می‌نماید. آنچه هم اکنون در علوم تجربی و مانند آن رایج است بررسی موجوداتی است که نه ارتباط با مبدأ فاعلی: «هوالآخر» داشته و نه مبدأ غایی خود: «هوالآخر» را در نظر دارد. روشن است که صرف سیر افقی در شناخت اشیا باعث معرفت عمیق آنها خواهد بود. امید است تمام مراکز تحقیق و پژوهش در مدار خلقت شناسی کوشش نمایند تا صبغه الهی بودن علوم محفوظ بماند و خدمت فلسفه مطلق به تمام فلسفه‌های مضاد و نیز به همه علوم روشن گردد! مجدداً مقدم محققان فلسفه و نیز کوشش شخصیت‌های علمی را ارج نهاده، توفیق همگان را در جهان بینی توحیدی از پروردگار واحد و أحد مسئلت می‌نماییم!

یکی از اصول و جامع هستی‌شناسی، نظام علت و معلوم است و معلوم نسبت به علت خود، وجود رابط (نه رابطی) بوده و علت در قیاس به معلوم، مستقل است و سلسله به هم پیوسته علل و معالیل به واجب وجود منتهی می‌شود که صدر و ساقه جهان افريش، صنع اوست و چون خداوند، حکیم محض است، صنعت او با حکمت و هدفمندی مطرح است و سلسله علل فاعلی به فاعل بالذات ختم می‌شود و سلسله علل غایی به غایت و هدف بالذات مختوم می‌گردد و خداوند، فاعل بالذات: هوالاول و غایت بالذات: «هوالآخر» است پس جهان، مخلوق خداست و تمام علوم به خلقت شناسی بر می‌گردد یعنی موضوعات مسائل، محمولات آنها و ترتیب محمولها بر موضوع‌ها همگی صنع خداست و هر رشته‌ای از علوم تجربی و ریاضی و تجربیدی، پژوهش کار خدا را به عهده دارد. بنابراین فرض ندارد که علم از آن جهت که علم است سکولار باشد هر چند ممکن است عالم از جهت دین باوری یا خلاف آن سکولار باشد.

۱- صحنه هستی ممکنات، ساحت صنعت خداست به طوری که هیچ چیز در آن یافت نمی‌شود مگر آنکه مخلوق پروردگار است.
 ۲- هر علمی اعم از تجربی و تجربیدی، تفسیر خلقت خداوند است یعنی معلوم‌ها مصنوع پروردگارند و استدلال‌های عقلی، درخشش چراغ درونی است که خداوند بایان و نفس و ماسوها و رهنمود علم الانسان مالم یعلم آن را روشن کرد.
 ۳- عقل، سراج منیری برای معرفت صراط مستقیم است.
 ۴- از سراج، کار صراط ساخته نیست و عقل هرگز قانون گذار تکوین یا تشریع نیست زیرا تنها قانون گذار خداوند سیحان است و

۴- فاصله مطرح شده را ماهیات امکانی که از آن به مقولات جوهر و عرض یاد می‌شود پر نمی‌کند.

۵- فاصله ذکر شده را حقایق وجودی بنابر تباین آنها به عهده نمی‌گیرد.

۶- فاصله مطرح شده را در درجهات تشکیکی

حقیقت وجود تشکیل می‌دهد یعنی مقصده تقریب به مرحله کمال هستی است و بین آن مرحله بین و مراحل میانه و نازل، گسیخته نیست و گرنه نزدیک شدن به مقصد و لقای آن ممکن نبود.

۷- ارتقای از مرحله فرود به مرتبه فراز، بدون حرکت جوهری و تحول درونی میسور نیست زیرا هر گونه ترقی در اعراض و دگرگونی در عوارض مادامی که در پرتو تکامل ذاتی نباشد نه ممکن است و نه سودمند.

بنابراین فلسفه متعالی، این مهندسی را فراسوی سالکان کوی وصال اراده نمود که هم راه رشد یعنی تقریب به پروردگار موجود است و هم عبور در آن ممکن. نکته فاخر اینکه مقصود از نزدیک شدن و منظور از لقای الهی، ارتباط با برخی از اسمای حسناخی خداست و گرنه دو منطقه وجودی برای همگان و نیز برای همیشه من نوع و ممتنع است: یکی نیل به ذات واجب که بسیط صرف است و دیگری اکتناه اوصف ذات که عین ذات می‌باشد.

چهارم، فلسفه کلی، تأمین کننده صبغه الهی بودن همه علومی است که درباره موجودهای امکانی بحث می‌کنند یعنی فلسفه، مهم ترین خدمتی که به علوم می‌کند این است که آنها را الهی و دینی می‌نماید زیرا ثابت می‌نماید که

خوبی قابل تحلیل خواهد بود، زیرا تمام رفتار، گفتار، نوشتار و کردار انسان همراه با عقیده و وصف نفسانی او در صحبت روح وی در تعوک است و هرگز کار آلوده، صفت ناپسند و عقیده باطل به صورت فرشته عقلی در نمی‌آید و برای فرشته مجرد شدن، پیمودن صراط مستقیم عقل و عدل لازم است و حکمت متعالی، عهده‌دار تبیین اصول جامع و مبانی کلی آن است.

سوم، حکمت متعالی، مسیر تقریب به مبدأ هستی را به خوبی ترسیم می‌نماید و سالکان کوی وصال پروردگار را به آن راهنمایی می‌کند، زیرا اصل فاصله مخلوق با خالق پذیرفته شده است و نزدیک شدن بندۀ با خداوند از راه معرفت، محبت و عبادت، میسور است و در پاسخ این پرسش که تقریب ممکن به واجب چگونه است، دائمًا گفته می‌شود که

قرب مزبور معنوی است نه مادی و نزدیکی مکانت است نه مکانی. روش است که با این تعییرهای نارسا فاصله حق و خلق و تفاوت عابد و معبود معلوم خواهد شد. حکمت متعالیه بعد از تصریح به اینکه ذات واجب الوجود، هویت محض و حقیقت صرف و نامحدود است، در تفسیر عنوانین و حیانی مانند لقای خدا، تقریب به او و ... ارزیابی‌های متذربانه نمود و مناسب‌ترین راه را به دست آورده و آن اینکه:

۱- فاصله واجب و ممکن را عنوانی اعتباری و قراردادی اجتماعی نظری ریاست و مؤسیت تشکیل نمی‌دهد.

۲- فاصله مزبور را مفاهیم منطقی که از آن به معقولات ثانی منطقی یاد می‌شود تأمين نمی‌کند.

۳- فاصله یادشده را مفاهیم فلسفی که از آن به معقولات ثانی فلسفی تعبیر می‌شود تضمین نمی‌نماید.

پیام حجت الاسلام والمسلمین استاد سید هادی خسروشاهی به جشنواره سینمایی

المللی زمینه‌های لازم را فراهم ساختند، تقدیر و تشکر به عمل آید و امید آن می‌رود که با تشکیل کمیته کاری دائمی و با همکاری فکری همه فرهیختگان جامعه اسلامی ایران، بنیاد علمی - فرهنگی بوعالی سینا بتواند به این امر فرهنگی مبارک، استمرار بخشد که در واقع گامی بزرگ در شناساندن فرهنگ و اندیشه مفاسخر ایران می‌تواند باشد.

در واقع شناخت و شناسائی شخصیت هایی چون: مولانا، شمس تبریزی، حافظ، صدرالدین شیرازی، سید جمال الدین حسینی، استاد علامه سید محمدحسین طباطبائی، شهید بزرگوار آیت الله شیخ مرتضی مطهری و دیگر مفاسخر بی نظری معاصر، یک ضرورت تاریخی است به ویژه که هم اکنون شاهد آن هستم که بعضی از کشورها، شخصیت‌های بر جسته ایران از جمله بوعالی سینا را به خود منسوب می‌دارند! و حتی برای بزرگداشت آن‌ها، جشنواره هایی هم برگزار می‌کنند؟

توفیق افزون همه مسئولین این جشنواره بین المللی را از خدای بزرگ خواستارم.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته
تهران ۸۸/۸/۲۱
سید هادی خسروشاهی

برای بیرون رفت از این وضع خطرناک و نابودگر، به ارائه طریق پرداخت. در واقع سید جمال الدین در جمعبندی نهایی خود، پس از تجزیه و تحلیل عینی و میدانی مسائل و مشکلات، به این نتیجه رسیده بود که تهرا راه رهایی و تحول بنیادی، ایجاد تحول ذاتی و تغییر درونی در میان محل و افراد جامعه است.

یعنی برخلاف گروهی از فلاسفه و اندیشمندان که عامل محرك تاریخ را اقتصاد با نژاد و خاک و امور مشابه دیگر، می‌دانستند، سید جمال الدین تنها عامل واقعی محرك تاریخ و تحول را، با استناد به آموزه قرآنی که: ان الله لا يغیر ما يقون حتى يغیروا ما يأنفسهم، بازگشت ملت‌های مسلمان به خویشتن خوش و تمیک به آموزه‌های اسلامی و حبل الله المتنین اعلام نمود. البته این نکته در مقاله ارائه شده به جشنواره، به طور مبسوط مورد بحث قرار گرفته است که تکرار محتوای آن در این مختصر، منطقی به نظر نمی‌رسد!

در پایان لازم است که از زحمات درازمدت مسئولان ارشد استان همدان و تلاش‌های بی وقه مدیران محترم بنیاد علمی - فرهنگی بوعالی سینا که برای برگزاری این جشنواره بین

توده‌های مردم از هر گونه آزادی فردی و اجتماعی

۲- استبداد و خودکامگی سلاطین و حکام و سیطره بلا منازع آن‌ها بر امور کشورها و توده ها، با کمک و پشتیانی رسمی استعمار.

۳- انحطاط فکری - فرهنگی مسلمین و مردم مشرق زمین، و عقب ماندگی آنان از کاروان اندیشه و تمدن بشری و پیشرفت‌های علمی، که خود توجه سلطه استعمار و استبداد بود.

۴- تفرقه مذهبی و اختلاف‌های بی اساس قومی و نژادی و در نتیجه پیدایش جنگ‌های مخرب محلی و منطقه‌ای و کستردگی آثار شوم و ویرانگر این جنگ‌ها، در بلاد اسلامی و شرقی.

۵- دوری از اندیشه صحیح اسلامی و شیوع عقاید و باورهای خرافی و بدعت‌هایی که عمدتاً ساخته ذهنی احبار و رهبان و یاراهبران و مذاہب بود!

۶- خودباختگی فرهنگی و غرب زدگی عملی و اشتیاق به اخذ مظاهر مادی تمدن ماشینی، همراه با مصرف گرایی و لذت طلبی و کام جوئی که به متابه یک بیماری واگیردار و مهلک، در بلاد اسلامی و شرقی شیوع یافته بود.

سید جمال الدین حسینی پس از شناخت عینی

بسم الله الرحمن الرحيم
با سلام و درود بر اساتید و اندیشمندان و حضار محترم و ابراز تأسف از عدم توفيق

حضرور در این جشنواره فرهنگی ارزشمند، در رابطه با موضوع مطرح شده، نکاتی فهرست وار

عرض می‌شود:

بی تردید سید جمال الدین حسینی اسدآبادی یکی از نادر شخصیت‌های بر جسته تاریخ معاصر ایران و جهان است. سید جمال الدین پس از تحلیل در حوزه‌های علمیه ایران و عراق و کسب بخش عمدی از علوم اسلامی و معارف حقه الهی، در راستای بهره برداری عملی از آنچه که به دست آورده است، به بررسی اوضاع ناسیمان مسلمانان و مردم مشرق زمین پرداخت و با سفر به سرزمین‌های مختلف و دیدار و گفتگو با افراد گوناگون، به چاره جوئی برخاست و با شناخت عینی

مشکلات جوامع اسلامی و شرقی، در جمع

بندی علل و عوامل اصلی این انحطاط و

نابسامانی‌ها به این نتیجه رسید که علل اصلی عبارتند از:

۱- سلطه کامل و همه جانبی استعمار بر

سرزمین‌های اسلامی و شرقی و محروم سازی

آیت الله هاشمی شاهرودی در گفت و گو با پایگاه اطلاع رسانی جماران:

بازداشت انفرادی خلاف است

موارد خیلی حاد هم قصاص و اعدام است که فلسفه خود را دارد.

وی گفت: ما در قوانین اسلامی زندان نداریم مگر تنها در ۶ مورد خاص. زندان به عنوان مجازات نیست شاید به عنوان یک اقدام تامینی و ترتیبی باشد و قتی به این نتیجه برسیم که اگر کسی ببرون باشد ضرورش به دیگران می رسد، حبسی می کنند تا آنجا تربیت شود یا کوکی را می برند در کانون اصلاح و تربیت اصلاح می کنند. اینکه یکی را بربرند در اتفاقی بایکوت کنند هزینه بدنهنگار غلطی است.

زندان از موادی طاغوت است به نظر من کل زندان هایی که در کشورهای اسلامی در دوران خلفاً ایجاد شده است بخاطر خوبی طاغوتی حکام جور بوده است که از طاغوت های قبلی خود گرفته اند و ادامه داده اند. زمان پیامبر(ص) و زمان امیرالمؤمنین(ع) زندان نبود. برای پول و مال کسی را حبس نمی کردند البته در برابر جرم، و یا دین به دیگران احوالش را می گرفتند. ماتسافنه در قوانین خود زندان را به عنوان مجازات باز کردیم این با فقه ما نمی خواند ما باید برگردیم به همان مدل های کیفر های تأمینی و اجتماعی و تعزیرات اسلامی. دنیا هم به این طرف می رود البته به این زودی نمی رسد چون طاغوتی است.

آیت الله هاشمی شاهرودی گفت: ما در قوه قضاییه قوانین مختلفی را به مجلس بردیم که کل این زندان ها قابل تغییر باشند یا اصلاح تعطیل شوند. هنوز مجلس خیلی از این لواح را که ۵ الی ۱۰ سال است، تصویب نکرده است. به هر دلیل اینها همچنان مسکوت مانده است.

زندان یک ظلم است

زندان یک ظلم است نه تنها به زندانی که بستگان زندانی است. بستگان زندانی بیش از خود زندانی معذب می شوند. ابرویشان می روند. نان آورشان از دستشان گرفته می شود. در معرض تجاوز دیگران قرار می گیرند. هزینه های سنگین اجتماعی برایشان مسکوت مانده است. می شوند. ضد نظام می شونند. به همه چیز بدینه می شوند. عقده ای می شونند. به جای اینکه از نیرویش استفاده شود زندانی هم بایکوت می شود. این روش غلط است. اسلام زندان وسیع نداشته است. اسلام می گوید مجازات کن و رها کن برو در زندگی خودش، نه هزینه مالی بر دولت دارد و نه مشکلات حانوادگی و اجتماعی و مفاسد دیگر.

آیت الله هاشمی شاهرودی در ادامه در خصوص نحوه برخورد با زندانیان گفت: کسی حق ندارد با زندانیان بد برخورد کند خود امام هم می گوید شما اگر می خواهید کسی را اعدام کنید حق ندارید بهش سیلی بزنید. حق ندارید بهش تعدی کنید. این در مورد همه صدق می کند فرق نمی کند چه سیاسی چه غیر سیاسی.

ریس سایق قوه قضاییه ازوفود: حقوق شهروندی که در قوه قضاییه طرح شد توقع این بود که تحولی هم ایجاد کند و اثر خوبی هم در دنیا بگذارد. مجلس باید آن را دنبال کند و در قانون گذاری آن را توسعه بدهد. وقتی که شعار حقوق شهروندی می دهیم باید به آن عمل کنیم. باید بقیه قوانین بر اساس آن اصلاح شوند. ما برای برخی تخلفات که در دنیا جزو مسائل حقوقی است حکم زندان گذاشته ایم. هیچ جای دنیا برای چک کسی را به این راحتی زندان نمی فرستند ما برای چک زندان می کنیم. چک حقوقی است دعوای مالک و مستجر حقوقی است مهریه حقوقی است اما ما آنها را کیفری کرده می فرستیم زندان. قوانین را باید اصلاح کرد اگر شعار حقوق شهروندی را قبول داریم باید بدانیم که این مسائل جزو حقوق شهری است. نمایندگان مجلس تمام قوانین را بر اساس آن اصلاح کنند.

ریس سایق قوه قضاییه در ادامه در پاسخ به سوال دیگر خبرنگار پایگاه اطلاع رسانی جماران در خصوص اعدام زیر ۱۸ سال و مسائل حقوق بشری مرتبط با آن گفت: بسیاری از تبلیغات غرب بر علیه ایران سیاسی هستند. نقض حقوق بشر در کشورهای دیگر به کثیر و شدت وجود دارد آنها را نه مورد اتهام قرار می دهند و نه در مورد آنها تبلیغات می کنند. برخی کشورها حتی حقوق اولیه بشر را نیز از شهر و ندان خود گرفته اند مجلس ندارند پارلمان ندارند به زنان اجازه راندگی نمی دهند یک حکومت فرون وسطانی دارند و غرب هم کاری به آنها ندارد بلکه هم پیمان آنان بر علیه ما و حقوق مردم فلسطین، لبنان، عراق و افغانستان فعالیت می کنند.

وی ازوفود: اصل حقوق بشر درست است نظام اسلامی هم داعیه حقوق بشر دارد. من زمانی که ریس قوه قضاییه بودم حقوق شهروندی را مطرح کردم. اروپایی ها حقوق بشر را از اسلام گرفته اند. ما معتقدیم حقوق بشر که اکثر اصل های آن هم درست است یک بحث اسلامی است. اعدام کودکان یک بهانه است ما کوکد را اعدام نمی کنیم اختلاف مادر سن است آنها سن را ۱۸ گذاشته اند و ما ۱۶ سال قرار دادیم، تازه برای ما سن مهم نیست ملاک بلوغ و رشد است.

وی اضافه کرد: اینها بحث های کوچکی است ما همه پرونده های قوه قضاییه را جمع کنیم کسانی که در سن ۱۶ الی ۱۸ جرمی متکب شده باشند که اعدام شده اند از چند نفر معدود تجاوز نمی کند. اینها را بخاطر مسائل سیاسی مطرح می کنند. ما به لحاظ فقهی محدودیت های زیادی برای مجازات مجرمان ۱۶ الی ۱۸ داریم. خود اثبات جرم خیلی سخت است.

ما در اعدام، محدودیت های زیادی داریم. خیلی از مجازات اعدام قصاص است که حق شخصی است و می شود با دیه و صلح، مجازات را رفع کرد. در غرب حق اعدام حق دولت است حتی باید اجرا شود. پرونده های قصاص ما با صلح تمام می شود کاهی قضیی حکم می کند و دیوان عالی هم تایید می کند اما کمی مانده به اجرا صلح می شود. کمتر از ۲۰ درصد محکومین به قصاص ها، به اعدام رسیده است. اکثر امور در رضایت واقع می شود.

ما سوای همه اینها نسبت به مجازات هایی که حق عام است و در اختیار حکومت است سعی کرده ایم مجازات اعدام زیر ۱۷ سال صورت نگیرد از حق عفو رهبری استفاده می کنیم تا کسی اعدام نشود. سعی می شود طرف قصاص به نحوی راضی شود سود و مصالحة کند.

وی گفت: بحث دیگر این است که اگر جرم بین ۱۶ الی ۱۸ انجام شده باشد، اگر قرار بر اعدام باشد عمولًا اعدام از بعد پایان این دوره و در سن بالا صورت می گیرد و اصلاً کودک اعدام نمی شود.

بازداشت انفرادی

ریس پیشین قوه قضاییه در پاسخ به سوال دیگری در خصوص حقوق زندانیان سیاسی و نحوه رفتار با آنها گفت: از ۱۵ ماده قانون حقوق شهروندی چند ماده به زندانیان بربط دارد. یکی از کارهای مهم ما در قوه قضاییه این بود که ما تلاش زیادی برای حبس زدایی از قوانین داشتیم. فضای زندان ها را تغییر دادیم بازداشتگاه های زندان انفرادی را باز کردیم من تاکید داشتم کسی در بازداشت انفرادی نباشد حالا برخی انجام می دهند این برخلاف آنین نامه است.

وی با بیان اینکه زندان، یک مجازات اسلامی نیست، تشریح کرد: نظر فقهی من این است که زندان یک مجازات ثانوی و محدود در سیستم نظام کفری اسلامی است و مجازات در سیستم کفری اسلامی بیشتر مجازات اجتماعی و یا تعزیرات است و در

تغییر و تحول قرار نمی گیرد اگر آن دستخوش تغییر و تحول باشد ثبات نظام متزلزل می شود و هر چه دائمی تر و محکمر باشد نظام محکم تر می بشود.

آیت الله شاهرودی تصویح کرد: امام در بحث پیشنهاد هاشمی شاهرودی برای تحقیق وحدت پیش از این منتشر شد. بخش اول این گفت و گو با عنوان آیت الله هاشمی شاهرودی، بیشتر نظرش روی قوانین دیگر بود. ما در این سی سال خیلی بحث داشتیم سیستم ها را مدام توسعه دادیم ادغام کردیم. جای کار هم زیاد داریم. ما هنوز در این قسمت ها خیلی نیازمندیم من ده سال تجربه ریاست قوه را داشتم هنوز خیلی به اجتهادهای جدید، پویا، دقیق و منجمس با نیاز روز و متکی به مبانی درست آن نیاز داریم.

وی با بیان اینکه تغییرات بر اساس مصلحت اندیشه نیست، گفت: نباید با هر مصلحتی و بر اساس سلایق شخصی حکم خدا را عوض کرد. تغییرات چارچوب دارد و امام به این چارچوب خیلی توجه داشت. منابع استنباطی و اجتهادی ماخیلی غنی است ادله ما باز است خیلی پرتوان و پرپتانسیل است. برای همه مسائل جدید می شود پاسخ های خوب به دست آورد.

وی گفت: در اقتصاد، قضاویت، مسائل اجتماعی، تربیت، تولید علم، سیاست خارجی، روابط بین الملل و در همه مسائل می شود بشرطی که افراد فاضل در این های خوب پیدا کرد به شرطی که تجربه دارند مدل هایی را که در دنیا به دست آمده و تجربه شده بگیرند با دقت مطالعه کنند نگویند که چون مال غرب و یا راپن و کجا است و مال بلاعده کفر است به درد نمی خورد.

این استاد حوزه اظهار داشت: فضلاً، فقهاء، علماء و استاد دانشگاه پنشینند یکی یکی بررسی کنند تا بهترین ها را به دست بیاورند. در مجلس هم قبل از اینکه بخواهند هستند که در اجتهاد باز می شوند. نظرات جدید استفاده کنند و برپایه آنها قانون تصویب کنند. مatasفaneh مرکز پژوهش های مجلس آنجان قوی نیست که این کار را انجام دهد.

وی گفت: در اکثر مسائل کار بینادی داشته و دارد. است که برکات زیادی داشته و دارد. او گفت: بالندگی، تکامل و پویایی فقه و علوم اسلامی خیلی مفید بوده است و امام هم بر آن تکیه داشتند. برداشت های جدید از دین و نظریه پردازی در مقابل شباهت و حفظ میراث اسلامی در همه ابعاد مهم و وسیع از جمله نتایج باز بودن باب اجتهاد است مسائل نو در قالب افکار جدید مطرح می شود برخی اشکال و شبهه دارند که پاسخ می خواهد برخی هم فرازهای جدید هستند که در اجتهاد باز می شوند. این چشم اندازهای جدیدی که نیاز به حکم فقهی دارند باید استنباط بشوند. حکومت هم در فقه شیعه امر جدید است و مسائل جدیدی دارد و احکام خودش رامی خواهد.

رئیس سابق قوه قضاییه با بیان اینکه برای حل مسائل جدید باید دچار مشکل کار شوند نشده است

دنیای اسلام به ماس انت آنها سیستم های بین بنشینند و کار نخیگان و شبهه دارند که پاسخ می خواهد در اینکه بخواهند که در اجتهاد آشنا باشند. نظرات جدید استفاده کنند و برپایه آنها قانون تصویب کنند. مatasfaneh مرکز پژوهش های مجلس آنجان قوی نیست که این کار را انجام دهد.

وی با این گفته که مatasfaneh تلاش های برجسته ای را در توصیه های امام در زمینه باز بودن باب اجتهاد در نظام اسلامی در عمل کافی نبوده است، گفت: برنامه وحدت حوزه و دانشگاه باشند که در همه چیز مدل نظام خود کرده اند. همه علماء توجه شان به این است که نظام جمهوری اسلامی همه این مشکلات را حل کرده است. فکر می کنند که در همه چیز مدل کاملی داریم. فکر در رشته های علوم روز استفاده بشود. برخی از مسائل جدید مشکل روشن نبودند حکم را دارند آن نظر بدهند. برخی هم مشکل مجتهدان در مورد آن نظر بدهند. برخی هم قالب و نظم و نظام و شکل را دارند که باید صاحب نظران رشته های مختلف پاسخ دهن و مدل سازی کنند.

شکل دادگاه ها و مراحل دادرسی، نهادهای مربوط به نظام اقتصادی و خیلی مسائل دیگر یکسری برنامه های اجرایی و عملیاتی می خواهد که خیلی آز اینها نظر کارشناسی می خواهد و هم حکم فقهی. حکم حرمت ربا در احکام اسلامی آمده است ولی یک سیستم خاصی می خواهد که در همه چیز مدل رسانی شده داریم.

باید یک نهادی درست کنیم که بطور مستمر در کنارهای این نکات را در نظر گرفت. امام که بحث باز پیش رهبری انتقال مطرح کردند به نتیجه نرسید. در این قسمت ها مانندی باز نیاز به کار بیشتر و با برنامه از پیش تهیه شده داریم.

شود برای پیاده کردن این نوع عقود اسلامی باید از کارشناسی های مربوط به سیستم بانکی استفاده شود. محض کار فقهی نمی تواند مساله را به نتیجه برساند باید همه این نکات را در نظر گرفت. امام که بحث باز بودن باب اجتهاد را مطرح می کرد می خواست نخبگان و علماء را دعوت کند در این نظام جدید میراث علمی خود را روی هم ببرند و پاسخ نیازهای نظام را پیدا کنند و حل کنند.

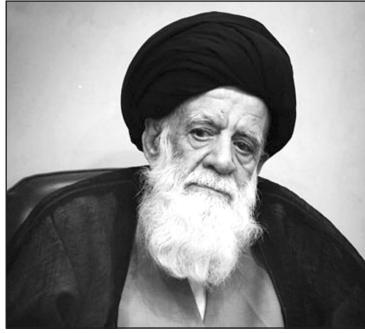
وی با بیان اینکه بازنگری قانون اساسی به عنوان یک قانون مادر و اصل و اساس نظام، بخشی از موضوع اجتهاد در نظام است که ابتدا نباید مدام تغییر یابد، گفت: در دنیا قانون اساسی خیلی دستخوش

فرهنگی

۱۶ - نیمه اول آذر ماه - شماره

ارتحال آیت الله سید مرتضی نجومی از علمای کرمانشاه

علمی چون حضرت آیت الله العظمی آقامیرزا محمدباقر زنجانی، آیت الله آقا میرزا عبدالهادی شیرازی، آیت الله حاج آقا محسن حکیم و آیت الله العظمی آقای حاج سید محمود شاهروodi شرکت و اجازه اجتهاد را از دستان مبارک حضرت آیت الله العظمی آقا میرزا محمدباقر زنجانی دریافت کرده است. استاد نجومی از برترین های هنر خوشنویسی جهان بودند که تابلوهای زیبای ایشان هوش از سر هر صاحب ذوقی می برد.

سپری کردند و مجلجا و پناهی بودند برای دوستداران ائمه اطهار علیهم السلام. استاد نجومی به نقل از والد مکرمانشان که در پشت نسخه خطی کتاب عید الیقین فیض مرقوم داشته اند، در ۲۳ جمادی الثانی ۱۳۴۶ مصادف با ۵ آذر ۱۳۰۷ در کرمانشاه متولد شدند.

آیت الله نجومی در محضر استادانی چون آقا میرزا ابراهیم پورمعتمد، حاج سید محمود معصومی لاری و حاج شیخ حسن حاج آخون به تحصیل علوم دینی پایه پرداختند تا اینکه به جهت گذراندن دروس حوزوی و بهره جستن از محضر استادان بزرگ شیعه دست به مهاجرت به عتبات عالیات عراق، کربلا و نجف زدند که در کتاب کیمیای سعادت تحت عنوان تعبیر رویا و عزیمت به کوی دوست از این اقدام باد کرده اند. ایشان در سال ۱۳۶۹ هجری قمری به شهر نجف اشرف رفتند و در مدارس ذیل به تحصیل دروس حوزوی پرداختند و به درجه اجتهاد نائل شدند.

در این ایام، استاد در درس خارج، استادان

آیت الله سید مرتضی نجومی از علمای بر جسته استان کرمانشاه در سن ۸۱ سالگی در منزل شخصی خود در این شهر دار فانی را وداع گفت.

آیت الله سید مرتضی نجومی از مدتی پیش به علت کسالت در بستر بیماری بود.

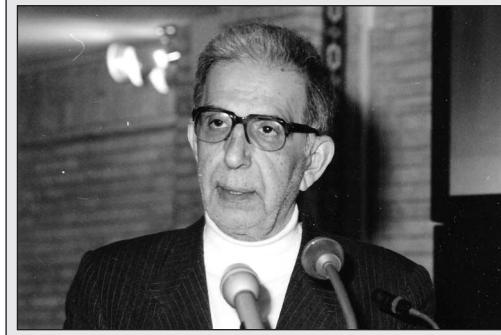
این عالم بزرگوار چند سال پیش به عنوان چهره ماندگار کشور در هنر خوشنویسی مورد تجلیل قرار گرفت.

آیت الله حاج سید مرتضی نجومی فرزند مرحوم آیت الله آقا سید محمدجواد نجومی فرزند آقا سید میرزا اسماعیل نجومی، بنای شجره نامه ای که به خط این بزرگوار در پشت نسخه بسیار نفیس نهج البلاغه خطی مرقوم شده است سلسله سیاست ایشان به امام سید الساجدین و زین العابدین حضرت علی ابن الحسین (ع) می رسد.

پدر و جد بزرگوارشان آقا سید میرزا اسماعیل نجومی متولد کرمانشاه و از سادات بسیار جلیل القدر و از اتفاقی ای زمان بودند که طول عمر مبارکشان را در شهر کرمانشاه

بنام خداوند جان و خرد

توضیحی درباره عنوان گزارش یا مقاله "عمری در تکاپو" که در شماره ۱۳۶۲ دو هفته نامه وزین "بعثت" مورخ نیمه دوم تیر ماه ۱۳۸۸ شمسی و شماره ۲۴۵۱۵ روزنامه اطلاعات سپاسگزاری از این نویسنده و دانشور و با تشکر از استاد فرزانه گرامی جناب حجت الاسلام والمسلمین آقای سید هادی خسروشاهی.

در قالب دو قطعه و غزلگونه ذیل:

ز عمری در تکاپو حقیقت

بشد بر من عیان این راز هستی
که انسان رهسپر در شاهراهی است
که او را دور می سازد ز پستی
ز پستی و دنائت هایی چون جهل
ز کنران و ز آزو خود پرسنی

بود این شاهره سوی خدایی

که چون او را شناسی، باربستی
ز ایمان و ز دینداری و تقوی
و با این مایه ها از دیو رستی
غرض از دیو شیطان است و ابلیس
که گمراحت کنند و غرق مستی
که از درک حقایق بازمانی
و گر پرهیزی از عصیان، بجستی
ز جمله مشکلات عالم خاک
و بر رویت در غمها بیستی
غزلگونه ای در ستایش:

دروع من به آن صاحب قلم باد
که از این بنده کرده وی چنین باد
در آن مکتوب سرتاسر محبت

چه قلب دوست می گردد از آن شاد
مقاله عمری - یکسر - در تکاپو
که در بعثت بشد طبع و خبر داد

ز الون ساز آن دانشور دین
هم از فرزانه "خسروشاهی" راد

که با حسن نظر در من نگاهی
بکردن و به چشم مهر، ایراد

صفاتی را که این جانب سزاوار
نیم، نسبت بدادن، چه گر داد

به طور کامل و مطلق دهد حکم
بویژه زین که گرفت همی داد

که آگه می شدند از باطن من
چنان تحسین برایم رخ نمی داد!!

به هر صورت من این رخداد میمون
شناسم لطفی از یزدان فرجاد

که در اندیشه احباب ره داد
و مکتوبی بشد بر مهر بنیاد

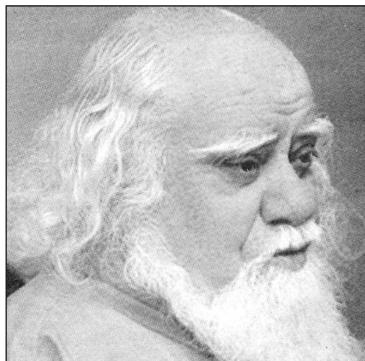
لذا خالق عالم بخواهم
که ایشان را دهد افزون ز اعداد

ز رحمت های خاص خویش پاداش
به دنیا و به عقبی - روز میعاد -
با احترام

حسین رزمیجو

مشهد ۸۸/۵/۲۵

توضیح مهم استاد علامه محمد رضا حکیمی درباره عدم پذیرش جایزه جشنواره فارابی

دومی در کتاب ها!

محمد رضا حکیمی
۱۳۸۸/۸/۱۸

است. پرسش این است آیا این علوم برای ثبت در کتاب ها در دنیای ذهنیت است یا برای خدمت به انسان و حفظ حقوق انسان و پاسداری از کرامت انسان است در واقعیت خارجی و عینیت؟ نصاب مقام انسان در عیشت و زندگی به منظور رشد متعالی، رسیدن به اقامه قسط قرآنی در حیات اقتصادی است (لیقوم الناس بالقسمط) و برخوردار بودن انسان ها از حیثیت و کرامت و آزادی در حیات اجتماعی و سیاسی (ولقد کرمن بنی آدم). آری، باید بکوشیم تا جامعه ما چنان نیاشد که درباره اش بتوان گفت: آز دو مفهوم انسان و انسانیت، اولی در کوچه ها سرگردان است و

بسیم الحکیم
اطلاع یافتم که به عنوان یکی از برگزیدگان جشنواره فارابی انتخاب شده است. ضمن سپاسگاری از اظهار لطف داوران، به استحضار می رساند که اینجابت در جشنواره ها حضور نمی یابد. در جشنواره اخیر نیز حضور نیافته و جایزه ای دریافت نکرده است. همانگونه که پیش تر هم یاد اور شده ام، بار دیگر تأکید می کنم که تا هنگامی که در جامعه ما فقر و محرومیت مرئی و نامرئی بیداد می کند، برگزاری چنین جشنواره هایی از نظر اینجابت در اولویت نیست. در این جشنواره از فاضلان و استادانی به نام خدمت ۵۰ ساله به علوم انسانی تجلیل شده

(فریاد در خاموشی) دومین مجموعه از «روایت صدر»
موضوع امام موسی صدر است. این کتاب های این دفتر، اعتراضی هرچند کوچک و متواضعه اعلیه نابسامانی روند پی گیری مسأله امام موسی صدر در کشور ما است. فریاد در خاموشی شامل یک مقدمه و بخش های "زندگی نامه"، "یادداشت ها" گفت و گوها، "نامه ها" با رسانه ها، "میزگرد اینترنتی"، "پیوست ها"، "تصاویر" و "تمنی ها" است که در ۶۹۶ صفحه گردآوری شده است. از جمله عناوین یادداشت های این کتاب می توان به آسیب شناسی روند پی گیری مسأله امام صدر، "ضرورت بازنگری دولت خاتمی در روند پی گیری"، "چهار سوال از جلال الدین فارسی"، "تجفی و وزارت خارجه در حق امام موسی صدر"، "مظلومیت امام صدر، حتی در عهد خاتمی؟" و "منطق دولت نهم در برابر منطق شهید چمران" و تا کمیته پی گیری مسأله امام صدر در مجلس هفتاد و شصت اعلاوه بر ۳۸ یادداشت که در فاصله سال های ۶۷ تا ۸۷ نوشته شده اند، این کتاب شامل دوازده گفت و گو، ده نامه، سیزده مطلب در بخش با رسانه ها، یک میزگرد اینترنتی، پنج پیوست و تصاویر مرتبط با

بعثت
نشریه مرکز بررسیهای اسلامی
دو هفته نامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی
صاحب امتیاز و مدیر مسوول:
سید هادی خسروشاهی
سردبیر:
سید محمد خسروشاهی
دفتر مرکزی:
قم: خیابان شهدا (صفاییه) بخش ممتاز
تلفکس: ۷۷۴۱۴۲۲۳
صندوق پستی: ۱۳۶
لیتوگرافی: سپهر اسکنر چاپ: سپهر